

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΩΝ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1991*

Υ Π Ο

ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ Σ. ΘΕΟΧΑΡΗ

ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἔρχεται καὶ ἐφέτος νὰ ἐκθέσῃ συνοπτικῶς τὰ πεπραγμένα τοῦ λήγοντος ἔτους.

Κατὰ τὸ ἔτος 1991 ἔγιναν 17 ἀνακρινώσεις ἀπὸ τοὺς ἀκαδημαϊκοὺς κ. Ἰωάννη Ξανθάκη, Καίσαρα Ἀλεξόπουλο, Περικλῆ Θεοχάρη, Λουκᾶ Μούσουλο, Ἰωάννη Παπαδάκη, Ἀγγελο Γαλανόπουλο, Νικ. Ματσανιώτη, Γρηγόριο Σκαλκέα, Ἀπόστολο Σαχίνη, καὶ Κωνσταντῖνο Δεσποτόπουλο.

Πραγματοποιήθηκαν 11 παρουσιάσεις βιβλίων καὶ 21 ὁμιλίες μὲ ἐνδιαφέροντα πάντοτε καὶ ἐπίκαιρα θέματα ἀπὸ τοὺς ἀκαδημαϊκοὺς κ. Ξενοφῶντα Ζολῶτα, Μενέλαο Παλλάντιο, Περικλῆ Θεοχάρη, Κωνσταντῖνο Τρυπάνη, Ἀγγελο Ἀγγελόπουλο, Σόλωνα Κυδωνιάτη, Γεώργιο Μερικά, Ἰωάννη Τούμπα, Μανοῦσο Μανούσακα, Μιχαὴλ Σακελλαρίου, Κωνστ. Δεσποτόπουλο, Νικ. Ἀρτεμιάδη, Τάσο Ἀθανασιάδη, Νικ. Κονομῆ, καὶ Κωνσταντῖνο Τούντα.

Κατὰ τὸ λήγον ἔτος ἐγένοντο αἱ ἐξῆς πανηγυρικαὶ συνεδρίαὶ τῆς Ἀκαδημίας:

1. Διὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἐπετείου τῆς 25ης Μαρτίου 1821 ὁμίλησεν ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. **Ν. Κονομῆς** μὲ θέμα: *Τὸ Εἰκοσιένα καὶ ἡ Κύπρος*, καὶ

* Ἀνεγνώσθη κατὰ τὴν πανηγυρικὴν συνεδρίαν τῆς 30ης Δεκεμβρίου 1991.

2. Διὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940 ὠμίλησεν ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. **Κωνσταντῖνος Τούντας** μὲ θέμα: Ὁ πόλεμος τοῦ '40 καὶ ἡ προσφορὰ τοῦ Ὑγειονομικοῦ Σώματος.

Κατὰ τὸ ἔτος 1991 προεκηρύχθη μία μόνον τακτικὴ ἔδρα τῆς Τάξεως τῶν Ἠθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν μὲ τίτλον «Οἰκονομικαὶ ἐπιστῆμαι: Θεωρία καὶ Πρᾶξις τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Νομισματικῶν Ἐνώσεων».

Κατὰ τὸ λῆγον ἔτος ἐξελέγησαν ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας τὰ κάτωθι μέλη:

Ἐπίτιμα Μέλη :

Εἰς τὴν Τάξιν τῶν Ἠθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ὁ πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. **Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς** καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς τότε Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας κ. **Richard von Weizsäcker**.

Τακτικὰ Μέλη :

Εἰς τὴν Τάξιν τῶν Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν οἱ κύριοι, **Χρῦσανθος Χρήστου**, εἰς τὴν προκηρυχθεῖσαν ἔδραν εἰς τὸν Κλάδον τῆς Ἱστορίας τῆς Τέχνης καὶ **Σπύρος Ἰακωβίδης**, εἰς τὴν προκηρυχθεῖσαν ἔδραν εἰς τὸν Κλάδον τῆς Ἀρχαιολογίας.

Ξένοι Ἐταῖροι :

Εἰς τὴν Τάξιν τῶν Ἠθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ὁ κ. **Georges Vedel**, διακεκριμένη προσωπικότης τῆς Γαλλικῆς Νομικῆς Ἐπιστήμης καὶ εἰδικώτερον τοῦ τομέως τοῦ Δημοσίου Δικαίου.

Ἀντεπιστέλλοντα Μέλη :

Εἰς τὴν Τάξιν τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν ὁ κ. **Νικόλαος Ἀλεξανδρόπουλος**, καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἰωαννίνων, εἰς τὴν προκηρυχθεῖσαν ἔδραν εἰς τὰς Φυσικὰς Ἐπιστήμας (Κλάδος Φυσικῆς) ὁ κ. **Ἰωάννης Σκανδαλάκης**, καθηγητὴς Χειρουργικῆς εἰς Πανεπιστήμιον τῶν Η.Π.Α. καὶ ὁ κ. **Παναγιώτης Ἰατρίδης**, καθηγητὴς τῆς

Φυσιολογίας καὶ Ἑσωτερικῆς Παθολογίας εἰς Πανεπιστήμιον τῶν
 Η.Π.Α.

Εἰς τὴν *Τάξιν τῶν Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν*

1) Ἡ Κυρία **Enrica Follieri**, καθηγήτρια τῆς Βυζαντινῆς Φιλολο-
 γίας καὶ Ἱστορίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Παλέρμο.

2) Ὁ κ. **Francisco Rodriguez Adrados**, καθηγητῆς τῆς Ἀρχαίας
 Ἑλληνικῆς Φιλολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Μαδρίτης.

3) Ὁ κ. **Marcello Gigante**, καθηγητῆς τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς
 Φιλοσοφίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Νεαπόλεως, καὶ

4) Ὁ κ. **Bruno Gentili**, καθηγητῆς τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φι-
 λολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Urbino.

Εἰς τὴν *Τάξιν τῶν Ἠθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν* ὁ Σεβα-
 σμιώτατος Μητροπολίτης Ἑλβετίας κ. **Δαμασκηὸς Παπανδρέου**.

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἀπώλεσε κατὰ τὸ λῆγον ἔτος τὰ κάτωθι
 μέλη της:

Α' Ἀπὸ τὰ *Τακτικὰ* τῆς *Μέλης*

Ἀπὸ τὴν *Τάξιν τῶν θετικῶν Ἐπιστημῶν* τὸν **Ἠλίαν Μαρσιολό-
 πουλον** καὶ τὸν **Σπύρον Σκαρπαλέζον**.

Ἀπὸ τὴν *Τάξιν τῶν Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν* τὸν **Νικηφό-
 ρον Βρεττάκον** καὶ τὸν ξένον ἐταῖρον **Doro Levi**. Ὁ Doro Levi ὑπῆρ-
 ξεν ἐκ τῶν ἐπιφανεστέρων ξένων ἀρχαιολόγων οἱ ὅποιοι εἰργάσθησαν εἰς
 τὴν Ἑλλάδα. Οὗτος ἀφιέρωσεν ὀλόκληρον τὴν ζωὴν του εἰς τὴν ἔρευναν
 τῆς Ἑλληνικῆς κυρίως ἀρχαιολογίας.

Β' Ἀπὸ τὰ *Ἀντεπιστέλλοντα Μέλη* της

Ἀπὸ τὴν *Τάξιν τῶν Ἠθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν* τὸν **Γρη-**

γόριον Βλαστόν, διάσημον ιστορικὸν τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλοσοφίας, ὁ ὁποῖος ἐσταδιοδρόμησε καὶ διεκρίθη εἰς ΗΠΑ.

1. Ὁ Ἡλίας Μαριολόπουλος

Ἐγεννήθη τὸ 1900 εἰς Ἀθήνας. Παρηκολούθησε Φυσικὰς Ἐπιστήμας εἰς τὰ Πανεπιστήμια Ἀθηνῶν καὶ Cambridge. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν Σπουδῶν του εἰργάσθη εἰς τὴν Ἀγγλικὴν καὶ τὴν Γαλλικὴν Μετεωρολογικὴν Ὑπηρεσίαν. Τὸ 1925 ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ διωρίσθη Τμηματάρχης τοῦ Μετεωρολογικοῦ Τμήματος τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀστεροσκοπείου Ἀθηνῶν, τὸ ὁποῖον ἀναδιωργάνωσεν ἐπὶ νέων βάσεων καὶ ἤρχισε τὴν ἔκδοσιν ἡμερησίου δελτίου προγνώσεως καιροῦ. Τὸ 1928 ἐξελέγη καθηγητὴς τῆς Μετεωρολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης. Τὸ 1935 ἀνέλαβε τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Ἀστεροσκοπείου Ἀθηνῶν. Τὸ 1939 μετεκλήθη εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν. Τὸ ἔργον του ὑπῆρξε σημαντικόν. Ἐδημοσίευσε πολλὰς ἐπιστημονικὰς μελέτας καὶ πραγματείας, ἐξέδωκε τέσσαρα κλασσικὰ ἔργα διὰ τὸ κλίμα τῆς Ἑλλάδος κλπ. Ἐτυχε πολλῶν τιμητικῶν διακρίσεων ἑλληνικῶν καὶ ξένων. Τὸ 1965 ἐξελέγη τακτικὸν μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν εἰς τὴν ἔδραν τῶν Γεωφυσικῶν Ἐπιστημῶν τῆς Τάξεως τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν.

2. Ὁ Σπύρος Σκαρπαλέζος

Ἐγεννήθη τὸ 1912 εἰς Ἀθήνας. Ἀπεφοίτησεν ἀπὸ τὴν Ἱατρικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν τὸ 1934. Τὸ 1935 ἤρχισεν ἐργαζόμενος εἰς τὴν Νευρολογικὴν καὶ Ψυχιατρικὴν Κλινικὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ὡς ἐξωτερικὸς βοηθός, καὶ ἀπὸ τὸ 1937 ὡς ἐσωτερικὸς βοηθός. Τὸ 1939 ἀνηγорεύθη διδάκτωρ τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Τὸ 1940 διωρίσθη Πανεπιστημιακὸς βοηθός, τὸ 1943 Ἐπιμελητεύων καὶ τὸ 1946 Πανεπιστημιακὸς Ἐπιμελητὴς. Ἐσπούδασεν ἐπὶ διαιτίαν εἰς Παρισίους μὲ ὑποτροφίαν τοῦ Γαλλικοῦ Κράτους (1947-1949). Τὸ 1951 ἐξελέγη Ὑφηγητὴς τῆς Νευρολογίας καὶ Ψυχιατρικῆς. Τὸ 1964 ἐξελέγη Τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς Νευρολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν καὶ Ἀκαδημαϊκὸς τὸ 1981. Ὁ Σπύ-

ρος Σκαρπαλέζος διετέλεσε μέλος πολλῶν Ἐπιστημονικῶν Ἐταιρειῶν, ἔτυχε πολλῶν τιμητικῶν διακρίσεων καὶ διεκρίθη διὰ τὴν διδακτικὴν καὶ ὀργανωτικὴν του δραστηριότητα, καθὼς καὶ διὰ τὸ συγγραφικὸν ἔργον του.

3. Ὁ Νικηφόρος Βρεττάκος

Ἐγεννήθη τὸ 1911 εἰς Κροκεῆς Σπάρτης. Ἀπὸ πολὺ νέος ἠναγκάσθη, πρὸς βιοπορισμὸν του, νὰ ἐργασθῆ ὡς ἐργάτης πρῶτα καὶ ὕστερα ὡς ἰδιωτικὸς ὑπάλληλος, δημόσιος ὑπάλληλος καὶ ὡς δημοσιογράφος, φιλολογικὸς συνεργάτης καὶ κριτικὸς περιοδικῶν καὶ ἑφημερίδων. Παράλληλα μὲ τὴν καταπονητικὴν βιοποριστικὴν πάλην, ἀπὸ πολὺ νέος ἐπεδόθη εἰς τὴν τέχνην τῆς ποιήσεως, μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν. Ἐδημοσίευσε πολλὰ ποιητικὰ συλλογὰς, ἐξέδωσε δὲ καὶ πεζογραφήματα, καθὼς καὶ ἀναρίθμητες κριτικὰς, χρονογραφήματα καὶ σημειώματα στὸν ἡμερήσιον καὶ περιοδικὸν τύπον. Ἐξελέγη τακτικὸν μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν τὸ ἔτος 1987. Ἐτιμήθη μὲ πολλὰς διακρίσεις, ἑλληνικὰς καὶ ξένες. Ἔργα του ἔχουν μεταφρασθῆ εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας. Κατὰ τὸ ἔτος 1991 ἐξελέγη Ἐπίτιμος Διδάκτωρ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν.

Κατὰ τὸ ἔτος 1991 ἐγένοντο αἱ κάτωθι ἐπίσημοι ὑποδοχαί:

Α' Τ α κ τ ι κ ῶ ν Μ ε λ ῶ ν

α) Τοῦ κ. **Νικολάου Κονομῆ**. Ἐγένετο χαιρετισμὸς ἀπὸ τὸν Πρόεδρον κ. **Ι. Τούμπαν**, προσφώνησις ἀπὸ τὸν Ἀκαδημαϊκὸν κ. **Α. Τσοπανάκη** καὶ ὁμιλία τοῦ κ. **Ν. Κονομῆ** μὲ θέμα: *Ὁ ἀρχαϊκὸς χορικὸς ποιητὴς καὶ ὁ κόσμος του.*

β) Τοῦ κ. **Κωνσταντίνου Τούντα**. Ἐγένετο χαιρετισμὸς ἀπὸ τὸν Πρόεδρον κ. **Ι. Τούμπαν**, προσφώνησις ἀπὸ τὸν Ἀκαδημαϊκὸν κ. **Π. Βασιλειάδην** καὶ ὁμιλία τοῦ κ. **Κ. Τούντα** μὲ θέμα: *Ἡ Χειρουργικὴ ὡς Τέχνη καὶ Ἐπιστήμη.*

Τῆς ξένου ἐταίρου τῆς Τάξεως τῶν Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν Κας **Jacqueline de Romilly**. Ἐγένετο χαιρετισμὸς ἀπὸ τὸν Πρόεδρον κ. **Ι. Τούμπαν**, προσφώνησις ἀπὸ τὸν Ἀντιπρόεδρον κ. **Μ. Σακελλαρίου** καὶ ὁμιλία τῆς Κας Jacqueline de Romilly μεθ' ἑαυτῆς: *La Démocratie Athénienne et les Grandes Oeuvres du Vème Siècle avant J.C.*».

Β' Ἀντεπιστελλόντων Μελῶν

Τῆς Α' Τάξεως τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ κ. Ἀνθίου Χριστοφορίδη. Ἐγένετο χαιρετισμὸς ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τῆς Ἀκαδημίας κ. Ἰωάννην Τούμπαν, προσφώνησις ἀπὸ τὸν Ἀκαδημαϊκὸν κ. Νικόλαον Μαρσανιώτην καὶ ὁμιλία τοῦ κ. Α. Χριστοφορίδην μεθ' ἑαυτῆς: Ἡ συμβολὴ τῆς Ἀκτινολογίας στὴ σύγχρονη Ἰατρικὴ Ἐπιστήμη.

Ἡ Ἀκαδημία ὑπεδέχθη ἐπίσης τὸν καθηγητὴν κ. **Μ. F. Kourilsky**, Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ C.N.R.S., ὁ ὅποιος ὠμίλησε μεθ' ἑαυτῆς *Interdisciplinarité: Les nouvelles Frontières de la Science*. Μέλη τῆς Ἀκαδημίας εἶχον ἰδιαιτέρας συνεδριάσεις μετὰ τοῦ ἐπιτελείου τοῦ κ. Kourilsky, ἀφορώσας εἰς τὴν συνεργασίαν τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν μετὰ τοῦ Centre National de la Recherche Scientifique τῆς Γαλλίας, πρόκειται δὲ μελλοντικῶς νὰ ὑπάρξουν προγράμματα ἐρεύνης μεταξὺ τῶν δύο φίλων χωρῶν.

Κατὰ τὸ λῆγον ἔτος ἐρωτάσθησαν αἱ ἐξῆς ἐπέτειοι :

1. Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. **Τάσος Ἀθανασιάδης** ἔδωσε διάλεξιν, εἰς ἑκτακτον συνεδρίαν, μετὰ τὴν εὐκαιρίαν τῆς συμπληρώσεως 80 ἐτῶν ἀπὸ τὸν θάνατον τοῦ Λέοντος Τολστόϊ.

2. Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. Ἄγγελος Ἀγγελόπουλος ἔδωσε διάλεξιν, εἰς ἑκτακτον συνεδρίαν, μετὰ τὴν εὐκαιρίαν τῆς συμπληρώσεως τῆς πρώτης δεκαετίας τῆς ἐντάξεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Κοινότητα.

3. Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. **Μενέλαος Παλλάντιος** ἔδωσε διάλεξιν, εἰς ἑκτακτον συνεδρίαν, μετὰ τὴν εὐκαιρίαν τῆς συμπληρώσεως 200 ἐτῶν ἀπὸ

τοῦ θανάτου τοῦ W. A. Mozart με θέμα: *W. A. Mozart 1756-1791, 200 χρόνια ἀπὸ τὸ θάνατο ἑνὸς συνθέτη πού δὲν ἔπαψε νὰ ζεῖ.*

4. Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. **Σόλων Κυδωνιάτης**, ἔδωσε διάλεξιν, εἰς ἑκτακτον συνεδρίαν, μετὰ τὴν εὐκαιρίαν τῆς συμπληρώσεως 100 ἐτῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Θεοφίλου Χάνσεν μετὰ θέμα: *Στὰ χρόνια τῶν Χάνσεν.*

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, ἐν τῇ προσπαθείᾳ της διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν βασικῶν ἐρευνῶν εἰς τὴν χώραν, ἀπεφάσισε, μετ' εἰσήγησιν τῆς Α' Τάξεως τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν, τὴν δημιουργίαν μεγάλου ἐρευνητικοῦ κέντρου διὰ τὰς Ἰατροβιολογικὰς Ἐπιστήμας.

Πράγματι ἡ χώρα δημιουργεῖ κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν κέντρον βιοϊατρικῶν ἐπιστημῶν ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν ἐποπτείαν τῆς Γενικῆς Γραμματείας Ἐρευνας καὶ Τεχνολογίας, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται ἐν ἐξελίξει καὶ σκοπὸν ἔχει νὰ ἀναπτύξῃ τὴν ἔρευναν τῆς βιολογίας καὶ τὴν συνεργασίαν της μετὰ τῶν ἰατρικῶν ἐπιστημῶν. Ἡ ἀντίθετος πορεία ἐρεύνης τῆς ἀναπτύξεως τῆς ἰατρικῆς, βοηθουμένης ὑπὸ τῶν βιολογικῶν ἐρευνῶν αἰετοῦ εἰς τὴν ἡμετέραν εὐρίσκονται ἐν πλήρει ἐξελίξει, ἔλειπε ἀπὸ τὴν χώραν. Ἡ ἀνάγκη τῆς ἀμφιδρόμου αὐτῆς προσπαθείας γίνεται ἐμφανὴς ἀπὸ τὴν ἐρευνητικὴν πολιτικὴν εἰς τὸν τομέα αὐτὸν εἰς μεγάλας χώρας ὅπως εἶναι ἡ Μεγάλη Βρετανία καὶ ἡ Γερμανία, ὅπου ἀμφότεραι αἰετοῦ διαδικασίαι ἀποτελοῦν ξεχωριστὰς δραστηριότητας.

Διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν καὶ μετὰ τὴν βοήθειαν καὶ συμπαράστασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Γεωργίου Σουφλιᾶ ἔδημοσιεύθη Προεδρικὸν Διάταγμα δημιουργίας Ἐρευνητικοῦ Ἰδρύματος Ἰατροβιολογικῶν Ἐρευνῶν ὑπαγομένου εἰς τὴν Α' Τάξιν τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν τῆς Ἀκαδημίας. Τὸ ἴδρυμα αὐτὸ κατὰ τὴν προσωρινὴν περίοδον ἀναπτύξεώς του διοικεῖται ὑπὸ πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐξ Ἀκαδημαϊκῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Καθηγητοῦ κ. Γρηγορίου Σκαλιέα.

Μετὰ τὴν βοήθειαν τοῦ Κράτους ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν προσέφυγεν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Εὐρώπης καὶ εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς Κοινότητας πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Κέντρου καὶ ἔλαβεν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν 4.5 δισεκατομμυρίων δρχ. διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Κέντρου.

Περαιτέρω ἦλθεν εἰς συμφωνίαν μετὰ τὴν Σύγκλητον τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἡ ὁποία παρεχώρησεν ἔκτασιν εἴκοσι περίπου στρεμμάτων εἰς τὸν Πανεπιστημιακὸν Ἐρευνητικὸν Χῶρον εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ συγκροτήματος τῶν Πανεπιστημιακῶν Νοσοκομείων εἰς Χολαργὸν ἐπὶ δανεισμῷ διὰ μακρὸν χρονικὸν διάστημα καὶ μετὰ ἀντάλλαγμα τὴν παροχὴν δυνατοτήτων ἐκτελέσεως βιοϊατρικῶν ἐρευνῶν εἰς τὸ Κέντρον αὐτὸ ὑπὸ τῶν Πανεπιστημιακῶν Ἐργαστηρίων καὶ Κλινικῶν καὶ εἰς ποσοστὸν 30 τοῖς ἑκατὸν τῶν δυνατοτήτων τοῦ Κέντρου.

Ὑπολογίζεται ὅτι ἡ ἀνέγερσις τοῦ Κέντρου θὰ ἀρχίσῃ συντόμως καὶ ὅτι τοῦτο θὰ περατωθῇ μετὰ πάροδον τριῶν ἐτῶν. Μετὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ ιδρύματος αὐτοῦ ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἐκπληρώνει παλαιὰν ἐπιθυμίαν τῆς, νὰ συμβάλῃ στὴν ἀνάπτυξιν τῆς βασικῆς καὶ τῆς ἐφηρμοσμένης Ἐρευνας τῶν ἐνδιαφερόντων Τομέων τῆς Ἰατρικῆς καὶ τῆς Βιολογικῆς Ἐπιστήμης.

Ἡ Σύγκλητος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ τῆς ὅπως συμβάλῃ καὶ ἡ Ἀκαδημία εἰς τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν ἀνόρθωσιν τῆς χώρας, ἀπεφάσισε παμψηφεί νὰ διαθέσῃ ποσὸν δέκα ἑκατομ. δρχ. διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν θησαυρῶν τοῦ Γένους καὶ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος. Οὕτω ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τὴν Ἱεράν Ἐπιστάσιαν τοῦ Ἄθω καὶ ἐν συνεννοήσει μετὰ τὸ Ὑπουργεῖον Πολιτισμοῦ τῆς χώρας, διέθεσε ποσὸν 6 ἑκατομ. διὰ τὴν στερέωσιν καὶ συντήρησιν τῶν τοιχογραφιῶν τοῦ καθολικοῦ τῆς μονῆς Κουτλουμουσίου καὶ ἄλλα 4 ἑκατομ. διὰ τὴν συντήρησιν τῶν εἰκόνων καὶ τοιχογραφιῶν τῆς μονῆς Ἰβήρων.

Τὸ μικρὸν αὐτὸ ποσόν, ἀφαιρηθὲν ἐκ τοῦ ὑστερήματος τῶν πόρων τῆς Ἀκαδημίας, σκοπὸν ἔχει, πλὴν τοῦ βασικοῦ τοιοῦτου τῆς μικρᾶς βοήθειας διὰ τὴν διάσωσιν τῆς ἐθνικῆς μας κληρονομίας, ὅπως τονίσῃ σήμερον ὑπὲρ ποτὲ καὶ ἄλλοτε τὴν ἀνάγκην συναγερμοῦ ὅλων τῶν Ἑλλήνων διὰ τὴν ἐξύψωσιν τοῦ ἠθικοῦ ἀναστήματος τοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος πάντοτε εἰς τὰς δυσκόλους στιγμὰς τοῦ Ἐθνους, ἐνωμένος, ἔρχεται

ἄρωγός ὑπὲρ τῶν κινδυνευόντων ἰδανικῶν τῆς φυλῆς μας. Ἡ μικρὰ δὲ αὐτὴ συμβολὴ ὑποδηλοῖ ἀκόμη τὴν ἀνάγκην, ὅπως ἀφυπνισθῆ καὶ ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία καὶ ἀντιληφθῆ ὅτι δὲν εἶναι μόνον ἡ κρατικὴ μέριμνα ὑπεύθυνος δι' αὐτὴν τὴν προσπάθειαν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἰδιωτικὴ προσπάθεια ἑνὸς ἐκάστου ἐξ ἡμῶν, πρωτοβουλία ἡ ὁποία πολλὰς φορὰς εἰς τὸ παρελθὸν ἀπεδείχθη ἀποτελεσματικὴ. Ἐλπίζεται ὅτι καὶ τώρα ὁ ἴδιος συναγεμῶς τῶν συνειδήσεων τῶν Ἑλλήνων θὰ δώσῃ τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα ὅπως καὶ εἰς τὸ παρελθόν.

Τέλος θεωρῶ καθῆκον μου νὰ ἀναφέρω τὴν τιμητικὴν ἐκδήλωσιν τὴν ὁποίαν ὠργάνωσε τὸ Πολεμικὸν Ναυτικὸν τῆς χώρας πρὸς τιμὴν τοῦ ἀπερχομένου προέδρου τῆς Ἀκαδημίας Ναυάρχου **Ἰωάννη Τούμπα**. Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ναυτικοῦ, Ναύαρχος Λαγάρας, εἶχε τὴν ἔμπνευσιν νὰ ὀργανώσῃ τὴν ἑορτὴν αὐτὴν εἰς τὴν Ναυτικὴν Σχολὴν Δοκίμων ὅπου ὁ πρόεδρος μας ὑπῆρξεν ἐπὶ ἀρκετὰ ἔτη Διοικητής.

Εἰς τὴν τελετὴν συμμετέσχον ὑπουργοί, πολιτευταί, ἡ Ἐκκλησία μὲ τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Πειραιῶς κ. Καλλίνικον, ἡ ἡγεσία τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, πλῆθος ἀξιωματικῶν καὶ μαθητῶν τῶν παραγωγικῶν σχολείων τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων. Σύμπασα σχεδὸν ἡ Ἀκαδημία εὐρίσκετο παροῦσα, ἀναμιμνησκομένη τῶν ἐνδόξων στιγμῶν τοῦ παρελθόντος τῆς χώρας, εἰς τὰς ὁποίας συμμετεῖχε καὶ ὁ πρόεδρος τῆς, τιμῶσα αὐτόν, κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον καὶ διὰ τὴν ἐκτὸς τῆς Ἀκαδημίας δρᾶσιν του.

Δὲν θὰ περιγράψω τὰς συγκινητικὰς στιγμὰς ποὺ ἔζησεν ἡ ὁμήγυρις κατὰ τὴν τελετὴν αὐτὴν, ἐπιθυμῶ ὅμως νὰ τονίσω ἐδῶ μίαν μόνον στιγμὴν τῆς ἱστορίας τῆς χώρας, ἡ ὁποία ἀνεφέρθη μόνον κατὰ τὴν τελετὴν.

Τὸ ἀντιτορπιλικὸν («Ἀδρίας»), τοῦ ὁποίου Κυβερνήτης ἦτο τότε ὁ ἀντιπλοίαρχος Ἰωάννης Τούμπας, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐντεταλμένης ἀποστολῆς εἰς τὰ Δωδεκάνησα, προσέκρουσεν εἰς νάρκην καὶ τὸ πρωραῖον ἡμισυ τοῦ σκάφους ἐβυθίσθη. Ὁ πλοίαρχός του, παρὰ τὰς συγκεκριμένας διαταγὰς ἐγκαταλείψεως τοῦ σκάφους, ὠδήγησε τὸ πρυμναῖον

ἡμισυ τοῦ σκάφους εἰς τὴν γειτονικὴν ἀκτὴν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ὅπου τὸ ἐπεσκεύασε προχείρως φράξας τὰ μεγάλα χάσματα τοῦ πλοίου καὶ διὰ σκυροδέματος. Οὕτως, προχείρως ἐπισκευασμένον καὶ μὲ μικρὰν ταχύτητα, ἔπλευσεν ὁ («Ἀδρία») διὰ τῶν ἰδίων του μέσων καὶ διὰ καμπύλης πορείας, ἀποφεύγων τὸν ἐχθρόν, πρὸς Ἀλεξάνδρειαν.

Τὸ ἥρωϊκὸν κατόρθωμα τοῦ («Ἀδρία») εἶχε γνωσθῆ ἤδη εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον Ναυτικοῦ τῶν Συμμαχικῶν Δυνάμεων τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ τοῦτο διέταξε, παρὰ τοὺς κανονισμοὺς προστασίας τῶν πλοίων ἐν πολέμῳ, πλήρη σημαιστολισμὸν τῶν ναυλοχούντων συμμαχικῶν στόλων. Οὕτω, κατὰ τὴν θριαμβευτικὴν του εἴσοδον ὁ («Ἀδρία») εἰς τὸν λιμένα τῆς Ἀλεξανδρείας εὐρέθη πρὸ παρατάξεως ὄλων τῶν συμμαχικῶν πλοίων τῶν ναυλοχούντων στόλων εἰς Ἀλεξάνδρειαν, τὰ ὅποια ἐν πλήρει σημαιστολισμῷ καὶ διὰ τῶν σειρήνων τὴν ἐχαιρέτουν τὸ ἥρωϊκὸν ἐλληνικὸν πλοῖον, εἰσερχόμενον ἔνδοξον εἰς τὸν λιμένα πρὸς ἐπισκευήν.

Ἡ στιγμὴ αὐτὴ ἐθύμισεν εἰς τὸ ἔθνος τὰς ἐπιτυχίας τῶν Σαλαμινομάχων, τῶν πληρωμάτων τῶν βυζαντινῶν δρομώνων κατὰ τὴν διαρκῆ μάχην των ἀπαλλαγῆς τῆς Μεσογείου ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Βυζαντίου, τὰς πυρπολήσεις τοῦ Τουρικοῦ στόλου ἀπὸ τοὺς Κανάρηδες καὶ τοὺς Μιαούληδες καὶ τὰ ἥρωϊκὰ κατορθώματα τοῦ («Ἀβέρωφ») καὶ τῶν πολεμικῶν μας πλοίων κατὰ τοὺς πολέμους τοῦ 1912-1913, καθὼς καὶ τὰς πρὸ συγχρόνους προσπαθείας του. Ἡ στιγμὴ αὐτὴ τῆς εἰσόδου τοῦ («Ἀδρία») εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ὑπεμίμησεν εἰς τὸ ἔθνος τὰ αἰώνια πεπρωμένα του καὶ ἐπεβεβαίωσεν τὰς ἀναφορὰς τῆς Ἀγγλικῆς Ναυτικῆς Διοικήσεως πρὸς τὸ Βρεττανικὸν Ναυαρχεῖον, αἱ ὅποια ἀνέφερον περὶ τοῦ Ἀντιπλοιάρχου Ἰωάννη Τούμπα ὅτι πρόκειται περὶ ἀξίου ἀξιωματικοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ, ἐπιζητοῦντος πάντοτε μετὰ πάθους ἐπαφὴν μὲ τὸν ἐχθρόν, καὶ ἐκτελοῦντος πέραν τῶν παραδεδεγμένων ὁρίων τὸ καθήκον του πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὴν ἀποστολὴν τῶν Συμμάχων.

Παρατηρεῖται, Κυρίαὶ καὶ Κύριοι, κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ἄδικος ἐπίθεσις διὰ μερίδος τοῦ τύπου καὶ ἄλλων μέσων ἐναντίον τῆς

Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν δι' ὀλιγορίαν καὶ ἀδράνειαν. Τὸ φαινόμενον αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν κατ' ἀραιὰ καὶ ἄτακτα διαστήματα ὑπὸ διαφόρους μορφάς. Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἐπιθυμεῖ ὅπως ἄπαξ διὰ παντὸς διευκρινίσῃ ὠρισμένα σημεῖα.

Ἡ μορφή τῆς Ἀκαδημίας, ὡς αὕτη πρῶτον ἐνεφανίσθη καὶ διεμορφώθη κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Πλάτωνος, ἀπετέλει ἴδρυμα ἢ ἐταιρείαν ἀνωτέρας μορφώσεως τῶν στελεχῶν τῆς, ἢ ὅποια ἦτο ταυτοχρόνως καὶ μικρὸν Πανεπιστήμιον ἀφ' ἑνός, ἀλλὰ καὶ ὄμιλος ἐπιστημόνων καὶ διανοητῶν ἀφ' ἑτέρου, τέλος δέ, καὶ κατὰ τινὰ τρόπον, θρησκευτικὴ ἀδελφότης, τὰ μέλη τῆς ὁποίας ἐπεζήτουν νὰπραγματώσουν τὸ ἰδανικὸν τῆς ἐσωτερικῆς των τελειοποιήσεως.

Τὸ ἴδρυμα αὐτὸ ἀπετέλεσε, κατὰ τὴν μακρὰν ζωὴν του τῶν ἐννέα αἰώνων τῆς πρώτης του φάσεως, καὶ τὸν πυρῆνα ἢ τὸν σπόρον τῆς δημιουργίας τῆς ἐννοίας τοῦ Πανεπιστημίου, τὸ ὅποῖον, ἐνῶ εἰς τὴν ἀρχὴν συνεχέετο μὲ τὴν ἐννοιαν τῆς Ἀκαδημίας, σὺν τῷ χρόνῳ ἀπεχωρίσθη καὶ ἀπετέλεσε τὸ ἴδρυμα τὸ ὅποῖον σήμερον γνωρίζομεν.

Ἐκτοτε ἡ Ἀκαδημία περιωρίσθη εἰς τὴν ἀποστολὴν τῆς προωθήσεως τῆς ἐπιστημονικῆς γνώσεως, καὶ τῆς καλλιεργείας καὶ προαγωγῆς τῶν γραμμάτων καὶ τεχνῶν

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν κατὰ τὴν σύγχρονον περίοδον τῆς ζωῆς τῆς διέπεται ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς καὶ τοῦ ἀντιστοίχου κανονισμοῦ λειτουργίας τῆς. Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ζωῆς τῆς καὶ κατὰ τὸν κανονισμὸν συνεδριάζει εἰς δημοσίας καὶ ἰδιαιτέρας συνεδρίας ἐκάστην Πέμπτην. Μικρὰ καὶ πρόχειρος ἐπισκόπησις τῶν ἀδελφῶν Ἀκαδημιῶν τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς καταδεικνύει ἀμέσως ὅτι ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν κατατάσσεται μετὰ τῶν συχνότερον συνεδριάζουσῶν Ἀκαδημιῶν, διότι αἱ περισσότεραι τῶν ἄλλων Ἀκαδημιῶν συνεδριάζουν εἴτε ἀνὰ δεκαπενθήμερον, εἴτε ἀνὰ μῆνα, εἴτε καὶ ἀνὰ ἐξάμηνον ἢ ἔτος. Ἐπὶ πλεόντων τακτικῶν αὐτῶν συνεδριάσεων ἡ Ἀκαδημία ὀρίζει καὶ ἐκτάκτους συμπληρωματικὰς συνεδρίας ἐκάστην Τρίτην, ἀφιερωμένας εἰς δημοσίας ὀμιλίας τῶν Ἀκαδημαϊκῶν ἢ προσκεκλημένων προσωπικότητων.

Αί συνεδρίαί αὐταί, αἱ ὁποῖαι ὅλαι εἶναι ἀνοικταί εἰς τὸ κοινόν, πολλάκις παρουσιάζουν ἐρευνητικὰς ἐργασίας τῆς χώρας ἢ διαλέξεις μεγάλου ἐνδιαφέροντος. Ἐὰν ἡ παραγωγὴ ἐπιστημονικῆς ἐρένης δὲν θεωρεῖται ἱκανοποιητικὴ ἀπὸ τινος φιλοδόξου, τοῦτο ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ ὑπάρχον ὕλικόν τῆς χώρας καὶ εἰς τὴν γενικὴν στάθμην προωθήσεως τῶν ἐρευνῶν εἰς αὐτήν. Πράγματι, τὸ ἐπιστημονικὸν δυναμικὸν τῆς χώρας εἶναι γνωστὸν εἰς πάντας καὶ αἱ δυνατότητές του ἀντανεκλῶνται καὶ εἰς τὴν Ἀκαδημίαν.

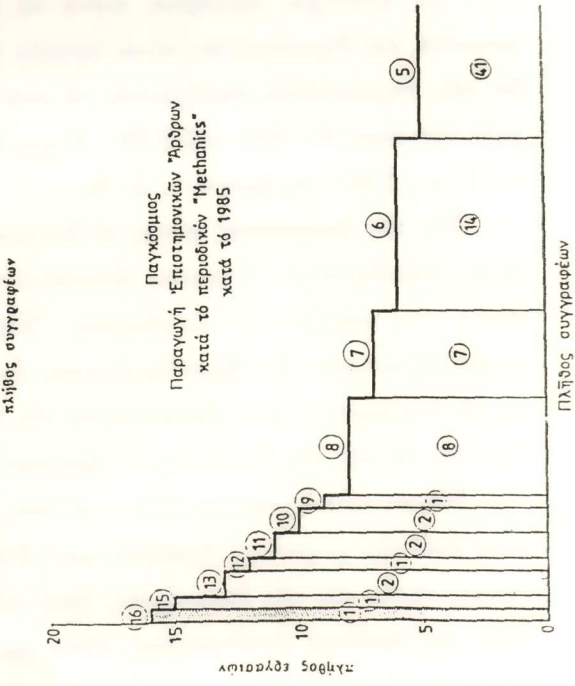
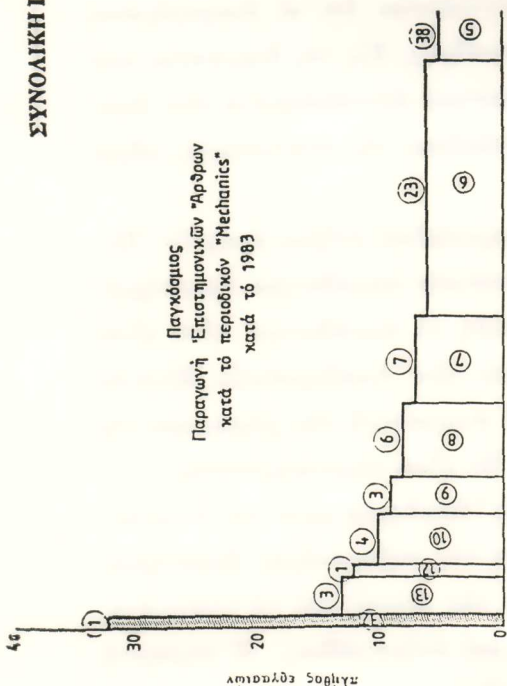
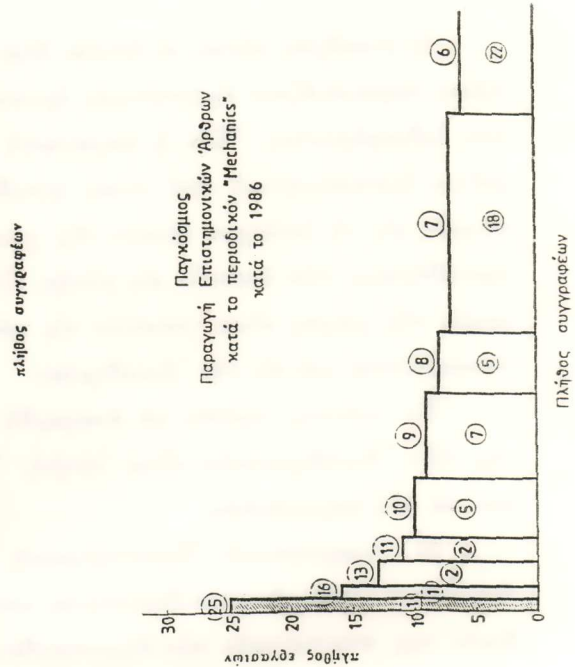
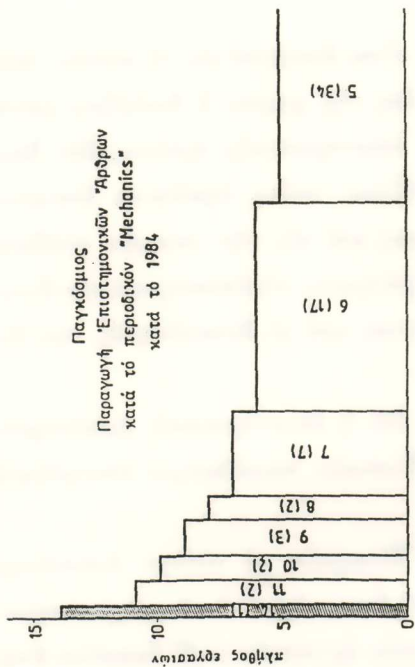
Ἐν τούτοις, πρέπει νὰ ἀναφερθῆ ὅτι ἡ ἐπιστημονικὴ Δραστηριότης τῶν Ἀκαδημαϊκῶν εἶναι ὑψηλὴ. Τυπικὸν παράδειγμα ἐπιτρέψατέ μου νὰ σᾶς παρουσιάσω.

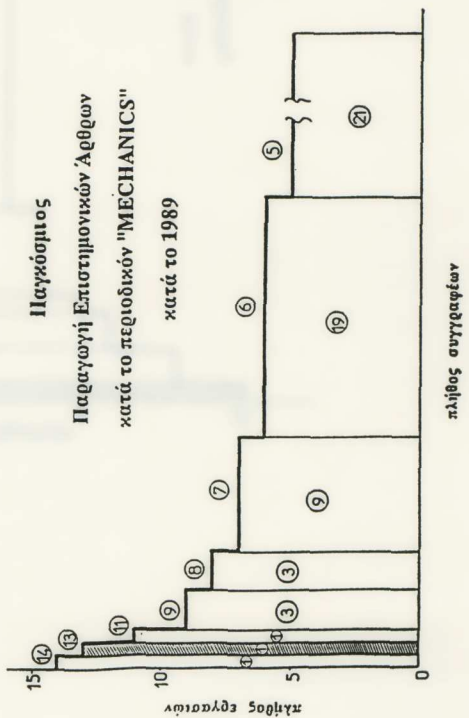
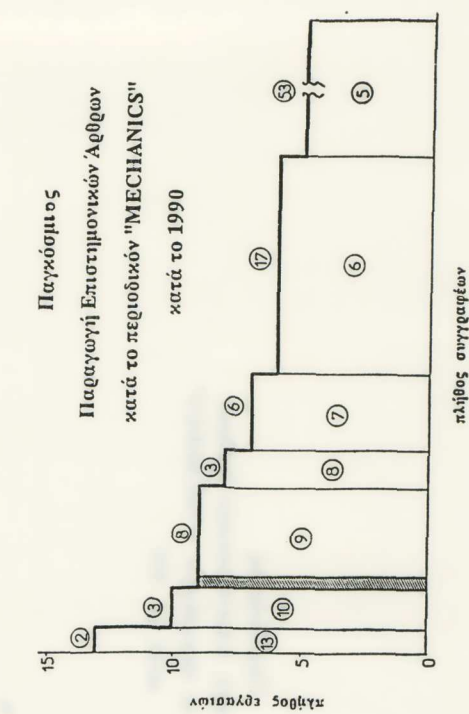
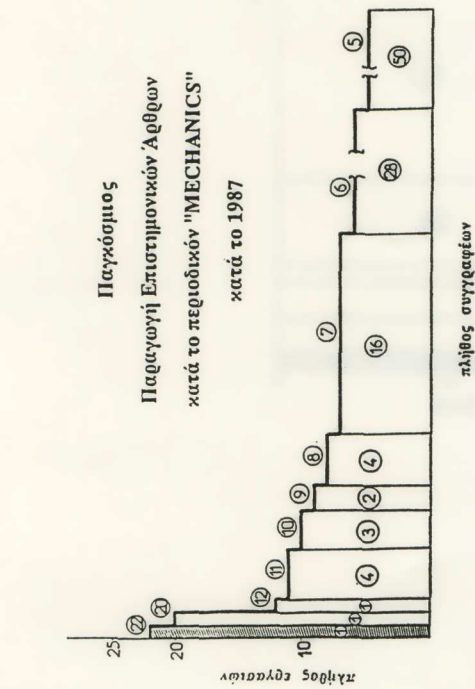
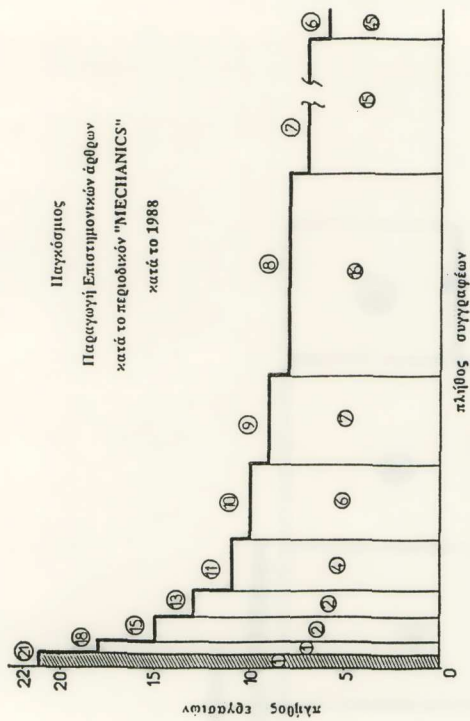
Ἡ Ἀμερικανικὴ Ἐπιστημονικὴ Ἐταιρεία μὲ τίτλον American Academy of Mechanics δημοσιεύει κατ' ἔτος, εἰς τὸ ἀντίστοιχον περιοδικόν της, στατιστικὴν τῶν δημοσιευθεισῶν ἐργασιῶν καθ' ἕκαστον ἔτος ἀπὸ τὰ καλύτερα περιοδικὰ τοῦ κόσμου. Τὰ περιοδικὰ αὐτὰ ἔχουν ἐπιλεγῆ μὲ αὐστηρὰ κριτήρια, ὥστε νὰ ἐγγυῶνται ὅτι αἱ ἀναφερόμεναι ἐργασίαι καὶ δημοσιεύσεις εἶναι ὑψηλῆς στάθμης. Εἰς τὰς διαφανείας ποὺ θὰ σᾶς παρουσιάσω παρέχονται τὰ στατιστικὰ ἀποτελέσματα ποὺ ἀφοροῦν τὴν περίοδον ἀπὸ τοῦ 1983, ἔτους ἐνάρξεως τῆς στατιστικῆς, μέχρι τοῦ ἔτους 1991 (σχήματα 1, 2, 3).

Εἰς τὰς διαφανείας αὐτὰς αἱ διαγραμμισμέναι στῆλαι ἀφοροῦν Ἑλληνικὰ Ἀκαδημαϊκὸν ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ τυπικὸν παράδειγμα δραστηριότητος τῶν μελῶν τῆς Ἀκαδημίας. Ἐπειδὴ τὸ παράδειγμα αὐτὸ εἶναι χαρακτηριστικὸν τῆς δραστηριότητος ὅλων τῶν Ἀκαδημαϊκῶν, δύναται τις νὰ συμπεράνη μετὰ βεβαιότητος ὅτι ἡ συμμετοχὴ τῆς χώρας καὶ τῆς Ἀκαδημίας εἰς τὴν Παγκόσμιον ἔρευναν δὲν εἶναι εὐκαταφρόνητος.

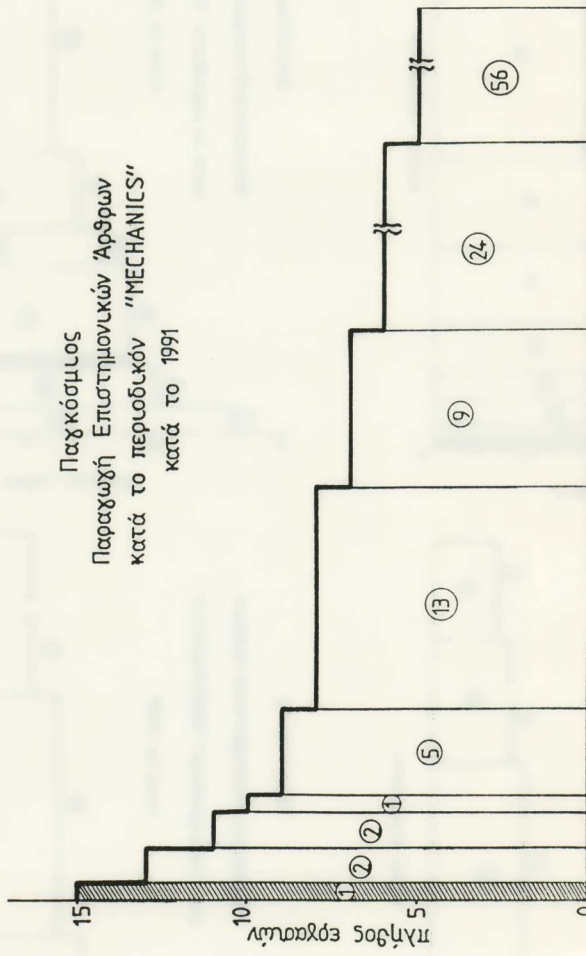
Πέραν τῶν δραστηριοτήτων αὐτῶν ἡ Ἀκαδημία εἶναι καὶ ἐντεταλμένη ἀπὸ τὴν χώραν νὰ βραβεύη κατ' ἔτος τὰς σοβαρότερας δραστηριότητας, τόσον εἰς τὰς ἐπιστήμας, ὅσον εἰς τὰς τέχνας καὶ τὰ γράμματα, ἀλλὰ καὶ πράξεις ἀγαθοεργίας, εὐποιίας καὶ ἀνδραγαθίας. Ἡ σημερινὴ πανηγυρικὴ συνεδρίασις καὶ ὁ μέγας ἀριθμὸς ἀπονεμομένων βραβείων

ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ

Σχήμα 2.

πού ἀκολουθεῖ δίδει χαρακτηριστικὸν δεῖγμα τῶν δραστηριοτήτων αὐτῶν τῆς Ἀκαδημίας, ἡ ὁποία ἄνευ οὐδεμιᾶς προκαταλήψεως ἢ καὶ συντηρητισμοῦ, ὅπως πολλὰς φορὰς ἀναφέρεται, καὶ μὲ ἀπόλυτον δικαιοσύνην καὶ διαφάνειαν, βραβεύει τὰς φιλοτίμους προσπάθειας τῶν δημιουργῶν τῆς χώρας. Ἐάν τινες εἶναι παραπονούμενοι, πρέπει νὰ γνωρίζουν ὅτι ἀφ' ἑνὸς αἱ δυνατότητες τῆς Ἀκαδημίας εἶναι περιορισμένα, ἀφ' ἑτέρου δὲ αἱ κρίσεις τῆς Ἀκαδημίας βασίζονται ἐπὶ ὠρισμένων κανόνων καὶ ἀρχῶν, αἱ ὁποῖαι πολλάκις δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν μὲ τὴν σχετικὴν βαρῦτητα των, ὑπὸ τῶν κρινομένων, οἱ ὁποῖοι, ὡς ἐνδιαφερόμενοι, δὲν δύνανται νὰ ἔχουν κατὰ τεκμήριον τὴν ἀντικειμενικὴν κρίσιν.

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἀπεδέχθη καὶ ἀθλοθέτησε τὰ ἐξῆς βραβεῖα καὶ δραστηριότητας:

1) Τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐπιτροπῆς Μεγάλης Βρετανίας, ἡ ὁποία ἀθλοθέτησε βραβεῖον μὲ ἔπαθλον 1.000.000 δρχ. εἰς μνήμην τοῦ ἐκλιπόντος ἀκαδημαϊκοῦ Κωνστ. Μπόνη, διὰ τὴν βράβευσιν πρωτοτύπου μελέτης Βυζαντινῆς Ἀρχαιολογίας καὶ Τέχνης.

2) Τοῦ κ. Κωνσταντίνου Μοῖρα, ὁ ὁποῖος διέθεσε ποσὸν 2.000.000 δρχ., μὲ σκοπὸν τὴν ἀθλοθέτησιν κατ' ἔτος, ἀπὸ τὰ ἔσοδα τοῦ ἐν λόγῳ ποσοῦ, βραβεῖου 500.000 δρχ., πρὸς βράβευσιν νέου ἀποφοίτου τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς, διακριθέντος εἰς τὰς σπουδὰς του διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν του σκέψιν καὶ ἐπιμέλειαν, ἡ νέου ἱατροῦ δι' ἀξιόλογον ἐρευνητικὴν ἐργασίαν δημοσιευθεῖσαν προσφάτως.

3) Τοῦ κ. Η. Ν. Πετιμεζᾶ, ὁ ὁποῖος ἀθλοθέτησε βραβεῖον 500.000 δρχ. διὰ τὴν βράβευσιν ἀριστοῦχου ἀποφοίτου τῆς σχολῆς Μεταλλειολογίας τοῦ Ε. Μ. Πολυτεχνείου.

4) Τῆς Κας Αἰκατερίνης - Νίνας Μαριολοπούλου, χήρας τοῦ ἀποβιώσαντος ἀειμνήστου ἀκαδημαϊκοῦ Ἡλία Μαριολοπούλου, ἡ ὁποία ἀθλοθέτησεν εἰς μνήμην τοῦ συζύγου της καὶ τοῦ πατρὸς της Π. Καναγκίνη, δύο βραβεῖα ποσοῦ 1.000.000. δρχ. ἕκαστον, διὰ τὴν βράβευσιν

ἐργασιῶν μὲ θέματα: α) Τὴν ἀλλοίωσιν τοῦ κλίματος τοῦ Ἀττικοῦ Λεκανοπεδίου λόγω ἀστικοποιήσεως ἢ λόγω ρυπάνσεως τῆς ἀτμοσφαιρας καὶ β) Τὴν ἐπίδρασιν τῆς γεωγραφικῆς διανομῆς τῶν κλιματικῶν στοιχείων ἐπὶ τῶν κατὰ τόπους καλλιιεργειῶν.

5) Τοῦ Ἰδρύματος «Λέων Λαιμός», τὸ ὁποῖον ἀθλοθέτησε δύο βραβεῖα, ποσοῦ 1.000.000 δρχ. ἕκαστον, τὸ ἓν διὰ τὴν βράβευσιν ἀναπήρου ἀτόμου, τὸ ὁποῖον ἔχει ἐπιτύχει σημαντικὰς ἐπιδόσεις καὶ τὸ ἄλλο διὰ τὴν βράβευσιν βιβλίου μὲ θέμα «Μνημεῖα Λόγου καὶ Τέχνης», τὰ ὁποῖα βρίσκονται ἢ ἐδημιουργήθησαν καὶ ἀνεπτύχθησαν, παλαιότερα ἢ πρόσφατα στὴν περιοχὴ τοῦ Αἰγαίου καὶ ἰδιαίτερα στὸν εὐαίσθητο χῶρο τοῦ ἀκριτικοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀρχιπελάγους.

6) Τῆς Κας Αἰκατερίνης Κέπετζη, ἡ ὁποία διέθεσε συμπληρωματικὸν ποσὸν 200.000 δρχ., πρὸς ἐπαύξησιν τοῦ ἀθλοθετηθέντος ἀπὸ τὸν ἀποβιώσαντα σύζυγόν της Νικόλαον Κέπετζην, βραβεῖου μὲ θέμα «Σχέσεις ἰατρῶν μεταξύ των καὶ μὲ τὴν Κοινωνίαν».

Τέλος δέ, ἀπεδέχθη δωρεὰν τοῦ ἀποβιώσαντος ἀκαδημαϊκοῦ **Ἰωάννου Πυλαρινοῦ**, ὁ ὁποῖος διὰ τῆς διαθήκης του κατέλιπεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηναίων ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰκόνα μεγάλης ἀξίας καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν Βιβλιοθήκην του, μὲ τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως αὕτη περιέλθῃ εἰς τὸ Κέντρον Ἑρευνῶν Ἀστρονομίας καὶ Ἐφηρμοσμένων Μαθηματικῶν.

Δ ρ α σ τ η ρ ι ὀ τ η τ ε ς Ἀ κ α δ η μ α ῖ κ ῶ ν

Κατὰ τὸ ἔτος 1991 ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. **Ξεν. Ζολώτας** συμμετέσχεν ὡς μόνιμον μέλος εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν διὰ τὴν προαγωγὴν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Νομισματικοῦ Συστήματος, ἡ ὁποία συνῆλθε δύο φορές, ὑπὸ τὴν συνπροεδρίαν τοῦ Προέδρου V. Giscard d'Estaing καὶ τοῦ πρώην Καγκελαρίου Helmut Schmidt. Παρέστη ἐπίσης εἰς διάφορα συνέδρια διὰ διεθνή οἰκονομικὰ ζητήματα καὶ διὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἐνοποίησην καὶ ἔδωσε εἰδικὰς ὁμιλίαις διὰ διεθνεῖς οἰκονομικὰς σχέσεις. Ἐδημοσίευσεν μελέτην μὲ τίτλον «Progress towards European Union», ὡς ἐπίσης

καὶ ἄρθρα καὶ συνεντεύξεις διὰ θέματα τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας καὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνοποιήσεως.

Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. Περικλῆς Σ. Θεοχάρης, πέραν τῆς σειρᾶς ἀνακοινώσεων ἐργασιῶν τοῦ εἰς τὴν Ἀκαδημίαν, ἐδημοσίευσεν εἰς ἔγκριτα περιοδικὰ τῆς ἀλλοδαπῆς τὰς κάτωθι ἐπιστημονικὰς ἐργασίας τοῦ. Εἰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς 19 ἐργασίας, εἰς Ἀγγλίαν 6 ἐργασίας, εἰς Γερμανίαν 3 καὶ εἰς Βέλγιον μίαν ἐργασίαν.

Κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ ἔτους ἐξηκολούθησε νὰ παρέχῃ τὰς ὑπηρεσίας τοῦ εἰς τὴν χώραν ὡς Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Ἐρευνας καὶ Τεχνολογίας. Ὑπὸ τὴν ιδιότητά τοῦ αὐτὴν ἐπεσκέφθη τὰς Βρυξέλλας κατ' ἐπανάληψιν διὰ λόγους ὑπηρεσιακοῦς, τὴν Ρώμην διὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς ἀνανεώσεως τῆς διμεροῦς συμφωνίας ἐρευνῶν μεταξὺ τῆς χώρας μας καὶ τῆς Ἰταλίας καὶ τοὺς Παρισίους διὰ τὴν διμερῆ συμφωνίαν Ἑλλάδος-Γαλλίας.

Ἐξέπροσώπησε τὴν Ἀκαδημίαν κατὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἑκατον-
πεντηκονταετηρίδος τῆς Βελγικῆς Ἀκαδημίας Ἰατρικῆς, συμμετέσχεν ἐκπροσωπῶν τὴν Ἀκαδημίαν εἰς τὴν ἑτησίαν Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἀκαδημίας εἰς Χαϊδελβέργην τῆς Γερμανίας καὶ ἐξέπροσώπησε τὴν χώραν εἰς συνεδρίασιν διὰ τὴν ἴδρυσιν Εὐρωπαϊκῆς Ἀκαδημίας ἐφηρμοσμένων ἐπιστημῶν εἰς Χάγην τῆς Ὀλλανδίας.

Ἐπεσκέφθη τὴν Αὐστραλίαν κατόπιν προσκλήσεως τῆς Ὁμογενείας καὶ ἀπένειμεν ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν τὰ ἐτήσια βραβεῖα τῆς «Hellenic Association» εἰς Μελβούρνην, προσκληθεὶς εἰδικῶς διὰ τὸν σκοπὸν αὐτόν. Ἔδωσε δύο διαλέξεις εἰς Μελβούρνην, μὲ θέματα: «Ἴωνες καὶ Μακεδόνες εἰς τὴν Ἀσίαν» καὶ «Ἡ ἐπίδρασις τοῦ Ἑλληνιστικοῦ Πολιτισμοῦ εἰς τὴν Ἀσιατικὴν σκέψιν», καὶ μίαν διάλεξιν εἰς Sydney μὲ τὸ αὐτὸ θέμα. Κατὰ τὴν παραμονὴν τοῦ εἰς Αὐστραλίαν ἐπεσκέφθη πολλὰς ἐγκαταστάσεις τῶν λίαν δραστηρίων Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων τῆς Μελβούρνης καὶ τοῦ Sydney καὶ προσεπάθησεν ἐν τῷ μέτρῳ τῶν μικρῶν τοῦ δυνάμεων νὰ συμφιλιώσῃ τὰς δεινῶς ἀντιμαχομένας κοινότητας ἐκεῖ καὶ ἰδιαίτερος τὴν ὀρθόδοξον ἐκκλησίαν.

Ἐπεσκέφθη, τέλος, τὰ τμήματα ἑλληνικῶν σπουδῶν τῶν Πανεπιστημίων τῆς Μελβούρνης καὶ τοῦ Sydney, τὰ ὅποια εὐρίσκονται ἐν πλήρει ἐξελίξει.

Τέλος ἐξεπροσώπησε τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν ἐγκαινίων τοῦ νέου Πατριαρχικοῦ Οἴκου εἰς Φανάριον καὶ κατὰ τὴν κηδεῖαν τοῦ ἀποθανόντος Πατριάρχου Κυροῦ Δημητρίου.

Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. Πέτρος Χάρης ἐξέδωσε τοὺς κάτωθι τόμους:

- Συλλογὴν διηγημάτων τὰ «Δένδρα».
- Τόμον κριτικῶν δοκιμῶν μὲ τίτλον «Παλιοὶ καὶ σημερινοὶ πνευματικοὶ ἀγῶνες».
- Τὸ μυθιστόρημα «Ἀνεμοστρόβιλος».
- Τὸν 8ον τόμον τῶν «Ἑλλήνων Πεζογράφων».
- Τὸν 2ον τόμον τῶν «Συνομιλιῶν μὲ φίλους».

Παρουσίασε εἰς τὴν τηλεόρασιν τὸ ἔργον του «Ἡμέρες Ὁργῆς». Συνέχισε καὶ διὰ τὸ ἔτος αὐτὸ τὴν τακτικὴν ἀνά δεκαπενθήμερον ἀρθρογραφίαν του εἰς τὴν «Νέαν Ἑστίαν» διὰ τὰ σημαντικώτερα πνευματικὰ γεγονότα, ἑλληνικὰ καὶ ξένα καὶ προήδρευσε τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος Οὐράνη.

Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. Χατζηκυριάκος - Γκίκας ἔδρυσεν τὴν πινακοθήκην φέρουσαν τὸ ὄνομά του, ἡ ὅποια ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου 1991 λειτουργεῖ εἰς ἰδιόκτητον κτίριον τῆς ὁδοῦ Κριεζώτου 3. Διέθεσε 60 πίνακες καὶ γλυπτὰ του ὡς δωρεὰν εἰς τὸ Μουσεῖον Μπενάκη. Ἐξέδωσε τὰς κατωτέρω λογοτεχνικὰς καὶ καλλιτεχνικὰς ἐκδόσεις:

- Περιπέτειες τῆς σκέψης.
- Ἐνώπιον ἄλλων.
- Καραγιούζ Τουρκερί.
- Σκύβαλα καὶ ζιζάνια.
- Λεύκωμα μὲ 32 σχέδια ἀπὸ τὴν Ὀδύσεια τοῦ Καζαντζάκη καθὼς καὶ τὸ
- Λεύκωμα GHIKA.

Κατὰ τὸ ἔτος 1991 ἀνεκηρύχθη ἐπίτιμος διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ τοῦ ἀπενεμήθη τὸ χρυσοῦν μετάλλιον «Δαίδαλον τῆς Τέχνης» κατὰ τὸ Διεθνὲς Συνέδριον «Ἀθηναϊκὰ Διεπιστημονικὰ Ὀλύμπια 91».

Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. **Γ. Μιχαηλίδης-Νουάρος** ἔδημοσίευσεν εἰς τὴν Ἐπετηρίδα τοῦ Κέντρου Ἐρεῦνης τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου τῆς Ἀκαδημίας μελέτην μετὰ τίτλον «Οἱ λόγοι διαζυγίου κατὰ τὴν νομολογία τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τῆς Κῶ στὸ 19ο αἰῶνα». Συμμετέσχεν, ὡς μέλος καὶ ὡς Πρόεδρος γενικῆς συνεδρίας, εἰς τὸ Εὐρωπαϊκὸν Συμπόσιον Κοινωνιολογίας τοῦ Δικαίου, ποὺ συνῆλθεν εἰς τὸ Πάντειον Πανεπιστήμιον Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν (Ἀθηνῶν) τὸν Νοέμβριον 1991.

Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. **Ἄγγελος Ἀγγελόπουλος** ἔλαβε μέρος εἰς τὰ κάτωθι διεθνή Συνέδρια:

- Εἰς τὸ Συνέδριον τῆς Société Européenne de Culture εἰς τὴν Πάδοβα τῆς Ἰταλίας.
- Εἰς τὴν ἐτησίαν Συνεδρίασιν τοῦ «Πανεπιστημίου τῆς Εὐρώπης» εἰς Παρισίους, τοῦ ὁποίου εἶναι μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὅπου μεταξὺ ἄλλων εἰσηγήθη τὴν ἴδρυσιν Εὐρωπαϊκῆς Σχολῆς κατὰ τὸ πρότυπον τῆς γαλλικῆς ENA, διὰ τὴν προετοιμασίαν τῶν στελεχῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινοῦτος.
- Τέλος ἔλαβε μέρος εἰς Σεμινάριον διὰ τὴν ρύθμισιν τοῦ χρέους τῶν χωρῶν τοῦ Τρίτου Κόσμου, εἰς Νέαν Ὑόρκην.

Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. **Σόλων Κυδωνιάτης**, ἐκτὸς ἀπὸ ὁμιλίας καὶ συμμετοχᾶς εἰς σχετικὰς ἐν Ἑλλάδι ὀργανώσεις, Συνέδρια καὶ Συλλόγους, μετέσχεν ἐπίσης, ὡς μέλος τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς, εἰς Ἐπιστημονικὰ Σωματεῖα τοῦ Ἐξωτερικοῦ. Τέλος ἐξελέγη ὑπὸ τῆς UNESCO μέλος τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἀναγέννησιν τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἀλεξανδρείας.

Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. **Γ. Μερίκας** ἔδωσε δύο ὁμιλίας εἰς τὴν Ἀκαδημίαν καὶ 22 ἄλλας ὁμιλίας εἰς ἰατρικὰ συνέδρια, σεμινάρια καὶ συζητήσεις Στρογγυλῆς Τραπέζης. Ἐδημοσίευσεν 7 ἄρθρα, δύο εἰς περιοδικὰ

τῆς ἄλλοδαπῆς καὶ 5 εἰς περιοδικὰ τῆς χώρας. Ἐτιμήθη μὲ ἑπτὰ βραβεύσεις, πέντε ἀπὸ ἐπιστημονικὰς ἑταιρείας καὶ δύο ἀπὸ Ἱατρικὰ Σωματεῖα.

Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. **Π. Βασιλειάδης** ἐδημοσίευσεν εἰς ξένα περιοδικὰ δύο πραγματείας του καθὼς καὶ ἀπαντήσεις εἰς σχόλια προγενεστέρων ἐργασιῶν του.

Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. **Μ. Χατζηδάκης** ἐπόπτευσε τὰς ἐργασίας τῆς Ὑπηρεσίας Συντάξεως τοῦ Εὐρετηρίου Βυζαντινῶν Μουσείων, προχώρησε εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ βιβλίου του «*Ἕλληνες Ζωγράφοι μετὰ τὴν Ἀλωση*», τόμος 2, Κ-Ω, πού δημοσιεύει τὸ Ἐθνικὸν Ἰδρυμα Ἐρευνῶν, καὶ συμμετέσχε δι' ἄρθρου του μὲ τίτλον «Another icon of Christ at Sinai» εἰς τὸν τιμητικὸν τόμον τοῦ Kurt Weitzmann. Συνέγραψε δὲ καὶ μελέτην μὲ τίτλον «Παρατηρήσεις σὲ ἄγνωστο χρησμολόγιον τὸ Γ. Κλόντζα» διὰ τὸν τιμητικὸν τόμον εἰς μνήμην Λασκαρίνας Μπούρα.

Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. **Μανοῦσος Μανούσκακας** ἐδημοσίευσεν τὰς ἀκολούθους τέσσαρας ἐπιστημονικὰς ἐργασίας:

- Οἱ περιπλανήσεις τοῦ Ἀθανασίου τοῦ Ρήτορος ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη (1607-1614) εἰς τὴν Ἰταλία καὶ ἀπὸ τὴν Ἰταλία (1614-1619) εἰς τὴν Παρίσι (1620).
- Ὁ Στέφανος Σαχλίκης, ποιητὴς τοῦ 14ου αἰῶνα (Ὅριστικὴ τοποθέτηση).
- Ὁ ποιητὴς Λεονάρδος Ντελλαπόρτας διερμηνέας τοῦ βενετοῦ βαίλου εἰς τὴν Τραπεζούντα (1371-1372).
- Τὰ τρία τελευταῖα ἀνέκδοτα ἰντερμέδια τοῦ «Κρητικοῦ Θεάτρου».

Ἐξεπροσώπησε τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν εἰς τὴν 65ην Σύνοδον τῆς Διεθνοῦς Ἐνώσεως Ἀκαδημιῶν, ὅπου ὠρίσθη εἰσηγητὴς εἰς τρία προγράμματα καὶ παρουσίασε τὰς προσφάτους ἐκδόσεις τῆς Ἀκαδημίας.

Ἐλαβεν ἐνεργὸν μέρος εἰς τὸ Ζ' Διεθνὲς Κρητολογικὸν Συνέδριον, ὡς πρόεδρος τῆς Ὁργανωτικῆς τοῦ Ἐπιτροπῆς.

Ἀνεκηρύχθη ἐπίτιμος διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Μπολωνίας.

Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. **Ἰωάννης Παπαδάκης** ἐξελέγη εἰς τὸ Γεωργικὸν Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν ὁμοφώνως ὡς ἐπίτιμος καθηγητῆς του. Ἐλαβε μέρος μὲ ὁμιλίαν του εἰς τὸ 4ον Πανελλήνιον Συνέδριον Στατιστικῆς εἰς Πάτρας. Ἐξέδωκεν εἰς τὴν ἀγγλικὴν τὴν ἐργασίαν του «The question of the Error in Field Experiments. A Modification of Adjustment of the Papadakis method, that reduces it drastically».

Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. **Μιχαὴλ Σακελλαρίου** ἐδημοσίευσε δύο μελέτας του εἰς τὰ πρακτικὰ τοῦ διεθνοῦς συνεδρίου τῆς Ἑλληνικῆς διασπορᾶς καὶ τὸ πρῶτον διεθνὲς Συμπόσιον διὰ τὴν ἀρχαίαν Ἀχαΐαν καὶ Ἡλείαν καὶ βιβλίον μὲ τίτλον «Between Memory and Oblivion. The transmission of Early Greek Historical Traditions».

Συμμετέσχε δὲ εἰς πολλὰ ἐπιστημονικὰ συνέδρια καὶ ἀποστολάς.

Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. **Γεώργιος Βλάχος** ἐπεράτωσε τὸν 3ον τόμον τῆς Συλλογῆς Μελετῶν του μὲ τίτλον «Ἀπὸ τὸν Machiavelli ὡς σήμερα». Ἐπίσης ἐδημοσίευσε εἰς τὸν 2ον τόμον τριτοῦ συλλογῆς τοῦ Instituto Storico Italiano ἐκτενῆ ἐργασίαν του μὲ τίτλον «Revolution Française et Revolution Nationale Hellénique».

Ἐκαμε ἀνακοίνωσιν εἰς τὸ Παγκόσμιον Συνέδριον διὰ τὰ 2500 χρόνια τῆς Δημοκρατίας καὶ ἐπεράτωσε ἐκτενῆ ἐργασίαν του διὰ τὴς Πολιτικῆς ἰδέας τοῦ Δημοσθένους.

Τέλος ἔδωκε σειρὰν ἐπιστημονικῶν ὁμιλιῶν ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. **Κωνσταντῖνος Δεσποτόπουλος** μὲ ἄρθρον του, δημοσιεύθην εἰς τὸ περιοδικὸν «Οἰκονομικὸς Ταχυδρόμος», ἀνεσκεύασε δημοσίευμα ὅπου ἐγκωμιάζετο ὁ γάλλος ἱστορικὸς Duroselle καὶ ὑπεστηρίζετο ἡ θεωρία του, μειωτικὴ τῆς ἀξίας τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἀρνητικὴ τῆς συμβολῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν διάπλασιν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Πολιτισμοῦ. Ἐξετύπωσε εἰς τὰς ἐκδόσεις τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν τὸ βιβλίον του «Philosophy of History in ancient Greece». Ἐδωκε δὲ σειρὰν ἐπιστημονικῶν διαλέξεων καὶ ἀνεκοίνωσε σειρὰν μελετῶν του.

Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. **Εὐάγγελος Μουτσόπουλος** ἐδημοσίευσε τρεῖς τόμους μὲ τίτλους: 1) «The Reality of Creation, Νέα Ὑόρκη», 2)

«Φιλόσοφοι τοῦ Αἰγαίου», Ἀθήναι, 3) «Kairos, la mise et l'enjeu», Παρίσι. Ὁργάνωσε εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τὸ Διεθνὲς Φιλοσοφικὸν Συμπόσιον «Ἡ Ἀρχαία Δημοκρατία καὶ τὸ μήνυμά της γιὰ τὶς σύγχρονες κοινωνίες», ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ ἑορτασμοῦ τῶν 2500 χρόνων ἀπὸ τὴν ἐπίσημον ἐγκαθίδρυσιν τῆς δημοκρατίας εἰς Ἀθήνας.

Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. **Νικόλαος Ματσανιώτης** μετέσχε μετὰ ἀπὸ πρόσκλησιν καὶ προήδρευσε συνεδριάσεων εἰς τρία παιδιατρικὰ συνέδρια εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ σὲ ἰσάριθμα εἰς τὴν χώραν μας. Μετέσχεν ἐπίσης εἰς τὸ Παγκόσμιον Συνέδριον τοῦ AIDS εἰς τὴν Φλωρεντίαν. Ἔδωσε μεγάλον ἀριθμὸν διαλέξεων καὶ συνεντεύξεων σχετιζομένων μὲ τὴν πρόληψιν τοῦ AIDS κατὰ τὴν παιδικὴν υἱείαν. Προσεκλήθη καὶ μετέσχεν εἰς τὸν ἑορτασμὸν τῶν 150 ἐτῶν τῆς Βελγικῆς Βασιλικῆς Ἰατρικῆς Ἀκαδημίας.

Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. **Τάσος Ἀθανασιάδης**, προσκεκλημένος ἀπὸ τὴν Φιλοσοφικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Βίρτσμπουργκ τῆς Γερμανίας, ἔδωσε διάλεξιν μὲ θέμα «Ὁ Δημιουργός, τὸ ἔργο του, καὶ τὸ Κοινόν». Ἡ Ἑθνικὴ Ἑταιρεία τῶν Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν ὠργάνωσεν ἐκδήλωσιν πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Ἀθανασιάδη ὅπου ὁμιληταί, μέλη τῆς ἑταιρείας, ἐξῆραν τὴν σημασίαν τοῦ ἔργου του. Τέλος ἔδωσε σειρὰν διαλέξεων εἰς Ἀθήνας καὶ εἰς τὴν ἐπαρχίαν.

Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. **Νικόλαος Βαλτικὸς** συνέχισε τὴν δραστηριότητά του ὡς δικαστῆς εἰς τὸ Εὐρωπαϊκὸν Δικαστήριον τῶν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων εἰς Στρασβοῦργον, καθὼς καὶ τὴν δραστηριότητά του ὡς ad hoc Δικαστῆς εἰς τὸ Διεθνὲς Δικαστήριον τῆς Χάγης. Ὑπηρέτησεν ὡς Πρόεδρος τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου, ἀσχολουμένου μὲ περίπλοκα θέματα σχετικὰ μὲ τὴν Διώρυγα τοῦ Σουέζ, καὶ ὡς Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ἰνστιτούτου Διεθνοῦς Δικαίου τῆς Ἀκαδημαϊκῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας.

Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. **Νικόλαος Κονομῆς** ἐξέδωσε τὸ βιβλίον του μὲ τίτλον «Ἀρχαϊκὴ Λυρικὴ Ποίησις. Ἀνθολογία I: Χορικὴ Ποίησις», καθὼς καὶ τέσσερα κείμενα ἑλληνικὰ εἰς τὴν Βικελαίαν Δημοτικὴν Βι-

βλιοθήκην τοῦ Ἡρακλείου. Τέλος ἐδημοσίευσεν ἄρθρον μὲ τίτλον «Ὁ λατινικὸς πεζὸς λόγος» εἰς τὸν τιμητικὸν τόμον διὰ τὸν καθηγητὴν κ. Ν. Κ. Μουτσόπουλον.

Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. **Γρηγόριος Σκαλκέας** κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ λήγοντος ἔτους ἐξέδωσε σύγγραμμα μὲ τίτλον «Ἡ ἐξέταση τοῦ χειρουργικοῦ ἀσθενοῦς», 676 σελίδων.

Συμμετέσχε μὲ ἐργασίας του σὲ 9 Ἰατρικὰ Συνέδρια τοῦ Ἑσωτερικοῦ καὶ 8 τοῦ Ἐξωτερικοῦ. Ἐδημοσίευσε στὸν Ἑλληνικὸν Ἰατρικὸν τύπον 6 ἐργασίας καὶ στὸν Διεθνή 3 ἐργασίας.

Ἀνεκηρύχθη Ἐπίτιμος Πρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Τμήματος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Λέσχης Ὑγείας, τοῦ Διεθνοῦς Κολλεγίου Χειρουργικῆς Πεπτικοῦ, καὶ τοῦ Ἰατρικοῦ Συλλόγου Λακωνίας.

Ἐρευνητικὰ Κέντρα

Ἡ δραστηριότης τῶν Ἐρευνητικῶν Κέντρων καὶ Γραφείων τῆς Ἀκαδημίας κατὰ τὸ 1991 ἔχει ὡς ἐξῆς:

Κατὰ τὸ ἔτος 1991 εἰσῆχθησαν εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς Ἀκαδημίας οἱ ἀκόλουθοι τόμοι ἑλληνικῶν καὶ ξένων βιβλίων καὶ περιοδικῶν:

Βιβλία: α) Ἑλληνικά, τόμοι 692, β) Ξενόγλωσσα, τόμοι 363, Σύνολον: **1055**. Περιοδικά: α) Ἑλληνικά, τόμοι 159, Ξενόγλωσσα, τόμοι 501, Σύνολον: **660**. Συνολικὸς ἀριθμὸς εἰσαχθέντων τόμων: **1.715**.

Διὰ τὴν καλυτέραν λειτουργίαν τῆς Βιβλιοθήκης διετέθη εἰς αὐτὴν νέα ἐρευνήτρια, ἡ ὁποία καὶ ἀνέλαβε καθήκοντα ὀργανώσεώς της κατὰ τὸ σύγχρονον διεθνὲς σύστημα, ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὸ ὑπάρχον ὀλιγομελὲς προσωπικὸν τῆς βιβλιοθήκης.

Λαμβανομένου ὑπόψιν ὅτι ἤδη τὸ ἥμισυ τοῦ χώρου τοῦ ἰσογείου τῆς Ἀκαδημίας ἀπαλλάσσεται ἀπὸ τὴν ἀπὸ τοῦ 1914 προσωρινὴν διάθεσιν του πρὸς στέγασιν τῶν Γενικῶν Ἀρχείων τοῦ Κράτους, τὰ ὁποῖα μεταφέρονται εἰς ἄλλο προσωρινὸν κτίριον, προβλέπεται ἡ πλήρης ἀνάπτυξις τῆς Βιβλιοθήκης κατὰ τὸ ἔτος 1992 ὥστε αὕτη νὰ λειτουργήσῃ ὑπὸ κα-

νονικάς συνθήκας διὰ τοὺς κ. Ἀκαδημαϊκοὺς καὶ τὸ προσωπικὸν τῆς Ἀκαδημίας, καθὼς ἐπίσης καὶ διὰ ὠρισμένον ἀριθμὸν ἐρευνητῶν τῆς χώρας.

Κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἐνεκρίθη ἐπίσης τὸ πρῶτον Ἐρευνητικὸν Πρόγραμμα τῆς Βιβλιοθήκης μὲ τίτλον «Βιβλιογραφικὴ ἔρευνα καὶ ἐπιστημονικὴ τεκμηρίωση», πού θὰ ἔχη διάρκειαν δύο ἐτῶν. Στόχος τοῦ προγράμματος εἶναι ἡ «Ἀξιοποίησις τῶν πολυτίμων συλλογῶν τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν μὲ ἐπὶ μέρους στόχους τὴν συμβολὴν στὴν ἐθνικὴν συλλογικὴν τεκμηρίωσιν, τὴν ἐπιστημονικὴν ὑποστήριξιν τοῦ ἐρευνητικοῦ ἔργου τῶν Κέντρων καὶ γενικώτερον τῆς ἐπιστήμης». Τὸ πρόγραμμα ἄρχισε νὰ λειτουργῇ μὲ δύο ἐρευνητάς, οἱ ὅποιοι ἔχουν ἀρχίσει ἤδη τὴν τεκμηρίωσιν καὶ συλλογὴν τῶν στοιχείων ἀπὸ τὴν Βιβλιοθήκην Μαυροκορδάτου.

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐπίσης ἡ Βιβλιοθήκη συνεδέθη μὲ τὸν κεντρικὸν ἠλεκτρονικὸν ὑπολογιστῆρα τῆς Ἀκαδημίας καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1991 τὸ προσωπικὸν τῆς Βιβλιοθήκης ἐξεπαιδεύθη εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ ὑπολογιστῆρος διὰ τὴν ἀρχειοθέτησιν καὶ ἐπιστημονικὴν τεκμηρίωσίν της. Διευθετήθησαν ἐπίσης οἱ χῶροι καὶ ἐκαθαρίσθησαν κατὰ τὰ διεθνῶς κρατοῦντα τὰ βιβλία καὶ τὰ περιοδικὰ τῆς Βιβλιοθήκης ὥστε αὕτη λίαν συντόμως νὰ δύναται νὰ λειτουργήσῃ ὡς πλήρως λειτουργοῦσα Βιβλιοθήκη.

Τὸ Κέντρον Συντάξεως τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ τῆς Νέας Ἑλληνικῆς Γλώσσης τῆς Ἀκαδημίας συνέχισε τὴν σύνταξιν τῶν λημμάτων τῶν περιεχομένων εἰς τὸν ἕκτον τόμον τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ τῆς Ἀκαδημίας.

Οἱ συντάκται καὶ ἐρευνηταὶ τοῦ Κέντρου ἐξετέλεσαν πολλὰς γλωσσικὰς ἀποστολάς καὶ ἀποδελτιώσεις ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ συνεκέντρωσαν ἀπαντήσεις εἰς διάφορα σημεῖα ἐρεύνης τοῦ Ἀτλαντος, συμπληρώσαντες τὰ ἀντίστοιχα ἐρωτηματολόγια καὶ ἐλέγξαντες τὴν πιστότητα τοῦ ὕλικου.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Κέντρου συμμετέσχεν εἰς διάφορα συνέδρια καὶ παρουσίασεν ἐνδιαφερούσας ἐργασίας.

Τὸ Κέντρον Ἐρεῦνης τῆς Ἑλληνικῆς Λαογραφίας. Εἰς μὲν τὸν Ἐπιστημονικὸν τομέα τὸ Κέντρον ἐνεπλουτίσθη μὲ 23 συλλογὰς λαογραφικῆς ὕλης, καὶ μέγαν ἀριθμὸν δίσκων δημοτικῆς καὶ ἰδίως λαϊκῆς μουσικῆς, εἰς δὲ τὸ Ἀρχειακὸν καὶ εὐρύτερον ἐπιστημονικὸν τοῦ ἔργου ἐγένετο ἀποδελτίωσις ὕλικού εἰς 2.700 δελτία, ἀντιβολὴ 992 δελτίων καὶ κατὰτάξις 3.000 δελτίων.

Ἐγένοντο λαογραφικαὶ ἀποστολαὶ ἀνά τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐξετυπώθη μέρος τῆς Ἐπετηρίδος τοῦ Κέντρου (τόμος 26-27) καλύπτον τὰ ἔτη 1981-1986. Ἐξετυπώθη καὶ ἐκυκλοφορήθη ὁ ἔκτος τόμος τῶν Λαογραφικῶν Συμμείκτων τοῦ Γ. Παγκάλου.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Κέντρου συμμετέσχεν εἰς διάφορα συνέδρια ἀνά τὴν χώραν καὶ ἡσχολήθη ἰδιαιτέρως μὲ τὴν δυσλειτουργίαν του.

Τὸ Κέντρον Ἐρεῦνης τοῦ Μεσαιωνικοῦ καὶ Νέου Ἑλληνισμοῦ ἡσχολήθη ἰδιαίτερα μὲ τὴν προετοιμασίαν τῆς ὕλης τοῦ τετάρτου τόμου τοῦ περιοδικοῦ τὰ «Μεσαιωνικὰ καὶ Νέα Ἑλληνικά», καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Κέντρου ἡσχολήθη καὶ ἐφέτος μὲ τὴν τακτοποιήσιν ἐκκρεμοτήτων τοῦ Δ' Τόμου τοῦ Καταλόγου τῶν Χειρογράφων τῶν μονῶν τῶν Μετεώρων.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Κέντρου ἔλαβε μέρος εἰς διάφορα Συνέδρια καὶ ἐδημοσίευσεν διαφόρους μελέτας.

Ἡ βιβλιοθήκη τοῦ Κέντρου ἐνεπλουτίσθη μὲ σημαντικὸν ἀριθμὸν βιβλίων καὶ περιοδικῶν.

Τὸ Κέντρον Ἐρεῦνης τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου ἔθεσεν εἰς κυκλοφορίαν τὸν ὑπ' ἀριθμ. 29-30 τόμον τῆς Ἐπετηρίδος τοῦ Κέντρου. Ἠσχολήθη μὲ τὴν προετοιμασίαν πρὸς ἔκδοσιν τοῦ Κώδικος Ἰωάννη Μηνιάτη, ἤρchiσε τὴν μεταγραφὴν τοῦ Κώδικος τοῦ νοταρίου Κερκύρας Φιλίππου Κατωϊμέρη.

Ἡ βιβλιοθήκη τοῦ Κέντρου ἐνεπλουτίσθη μὲ σημαντικὸν ἀριθμὸν ἐργασιῶν καὶ βιβλίων.

Εἰς τὸ Κέντρον Ἐρεῦνης τῆς Ἱστορίας τοῦ Νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ συνεχίσθη ἡ μικροφωτογράφησις ἐγγράφων ποῦ εὐρίσκονται εἰς ξένα κρατικά ἀρχεῖα, ἀφορῶντα εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἱστορίαν τοῦ 19ου καὶ τοῦ 20οῦ αἰῶνος. Συνεχίσθη ἡ σύνταξις ἐπιτομῶν ποῦ θὰ περιληφθοῦν στοὺς τόμους Δ' (1838-1839) καὶ Ε' (1840-1841) τοῦ δημοσιεύματος: «Ἐπιτομαὶ ἐγγράφων τοῦ Βρετανικοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν», ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος καὶ συνεχίσθη ἡ ἐργασία διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ 1ου τόμου τοῦ ἀρχείου τοῦ Ἰωάννη Κωλέττη, ὡς αὕτη ἀνηγγέλθη καὶ κατὰ τὸ παρελθόν.

Αἱ λοιπαὶ ἐργασίαι τοῦ Κέντρον εἶναι αἱ αὐταὶ μὲ ἐκεῖνας ποῦ ἀναφέρθησαν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος.

Τὸ Κέντρον Ἐκδόσεως Ἔργων Ἑλλήνων Συγγραφέων ἀπὸ τῶν Ἀρχαίων χρόνων μέχρι τῆς Ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἡσχολήθη μὲ τὴν ὀλοκλήρωσιν τῆς ἐκτυπώσεως τοῦ κειμένου τοῦ «Πορφυρίου Περὶ τοῦ Πλωτίνου βίου» εἰς κριτικὴν ἔκδοσιν μὲ μετὰφρασιν καὶ διεξοδικὸν ἐρμηνευτικὸν ὑπόμνημα. Ἐξ ἄλλου ἐκυκλοφορήθη κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ «Ἡ Χρονογραφία Ἐφραίμ τοῦ Αἰνείου», καὶ πρόκειται νὰ ἐκδοθῆ σειρὰ ὅλη ἔργων.

Ἡ Ὑπηρεσία Συντάξεως Εὐρετηρίου Βυζαντινῶν Μνημείων ἡσχολήθη μὲ τέσσερα προγράμματα τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται ἐν ἐξελίξει, ὀργανώθηκε ἡ βιβλιοθήκη τοῦ Κέντρον καὶ ἐνεπλουτίσθη μὲ 33 νέους τίτλους, δωρεὰν τοῦ καθηγητοῦ κ. Ν. Δρανδάκη. Ἰδιαιτέρως ἀναφέρεται ἡ δραστηριότης τοῦ ἐπόπτου τῆς Ὑπηρεσίας Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Μανόλη Χατζηδάκη διὰ τὴν σύνταξιν βιβλίου του μὲ τίτλον: «Ἑλληνες Ζωγράφοι μετὰ τὴν Ἀλωσιν» καὶ ὑποβολὴν ἐπιστημονικῶν του ἀρθρῶν πρὸς δημοσίευσιν.

Τὸ Κέντρον Ἐρευνῶν Ἀστρονομίας καὶ Ἐφαρμοσμένων Μαθηματικῶν διεξήγαγε σειρὰν ἐρευνῶν δημοσιευθεισῶν εἰς τὰ Πρακτικά τῆς Ἀκαδημίας.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Κέντρου ἐδημοσίευσεν ἐπίσης σειρὰν ἐπιστημονικῶν ἄρθρων.

Τὸ Κέντρον Ἐρεῦνης τῆς Ἑλληνικῆς Φιλοσοφίας ἐπηύξησε τὸν ἀριθμὸν τῶν βιβλίων καὶ περιοδικῶν τῆς βιβλιοθήκης του. Συνέχισε τὴν συλλογικὴν ἐργασίαν διὰ τὴν προετοιμασίαν καὶ ὀλοκλήρωσιν τοῦ 2ου τόμου τοῦ Λεξικοῦ τῶν Προσωκρατικῶν καὶ ἡσχολήθη μὲ τὴν ἔκδοσιν τῆς Ἐπετηρίδος τοῦ Κέντρου.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Κέντρου ἔλαβε μέρος εἰς διάφορα Συνέδρια καὶ ἐδημοσίευσεν διαφόρους μελέτας.

Τὸ Γραφεῖον Ἐπιστημονικῶν Ὁρῶν καὶ Νεολογισμῶν ἡσχολήθη μὲ τὴν συστηματικὴν ἀποδελτίωσιν νεολογισμῶν. Ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὸ Bureau d'Action Linguistique τῆς ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆς πρεσβείας ἀπεδόθη σειρὰ ὅλη γαλλικῶν νεολογισμῶν εἰς τὴν ἑλληνικὴν.

Τὸ Κέντρον Ἐρεῦνης Φυσικῆς τῆς Ἀτμοσφαίρας καὶ Κλιματολογίας. Τὸ προσωπικὸν τοῦ Κέντρου συνέχισε τὰ ἐρευνητικὰ προγράμματα τῶν παρελθόντων ἐτῶν καὶ ἐξεπόνησε καὶ ἐδημοσίευσεν σειρὰν μελετῶν.

Τὸ Κέντρον Ἐρεῦνης τῆς Ἀρχαιότητος συνέχισε κατὰ τὸ ληξάν ἔτος τὰ προγράμματα ἐρεῦνης του, ὡς ταῦτα ἀνεφέρθησαν κατὰ τὸν περισινὸν ἀπολογισμὸν.

Τὸ Κέντρον Ἐρεῦνης τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας ἡσχολήθη μὲ τὰ αὐτὰ προγράμματα ἐρεῦνης ὡς καὶ εἰς τὸ παρελθόν. Νέαι ἐρευναι εὐρίσκονται εἰς τὸ στάδιον συγκεντρώσεως ὑλικοῦ, ἐξεδόθησαν δὲ τὰ Πρακτικὰ τοῦ ὀργανωθέντος ὑπὸ τοῦ Κέντρου Συνεδρίου μὲ θέμα: «Οἱ νέοι καὶ ἡ τρίτη ἡλικία».

Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἐρευνῶν τῆς Ἀκαδημίας συνέχισε καὶ κατὰ τὸ ληγόν ἔτος τὴν δραστηριότητά της διὰ τὴν προώθησιν καὶ ἐνίσχυσιν τῶν ἐρευνητικῶν δραστηριοτήτων τῆς Ἀκαδημίας.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπεχορηγήθη μὲ ποσὸν 25.000.000 δρχ., τὸ ὁποῖον

διετέθη διά τήν χρηματοδότησιν 6 έρευνητικῶν προγραμμάτων (2 νέων καί 4 συνεχιζομένων), τὰ ὁποῖα διεξάγονται ὑπό τήν έποπτεῖαν ἀκαδημαϊκῶν εἰς τὰ έρευνητικά κέντρα τῆς Ἀκαδημίας καί ἐκτός τούτων.

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν έπεχορήγησε τήν Ἐπιτροπήν Ἐρευνῶν μέ τὸ ποσόν τῶν 30 εκατ. δρχ., τὸ ὁποῖον μετὰ τοῦ ποσοῦ τῶν 15 εκατομ. δρχ. ἀδιαθέτου ὑπολοίπου τοῦ έτους 1990, διετέθη διά τήν χρηματοδότησιν 14 έρευνητικῶν ἐπὶ πλέον προγραμμάτων (13 νέων καί 1 συνεχιζομένου), τὰ ὁποῖα ὑπεβλήθησαν ἀπὸ τὰ Κέντρα τῆς Ἀκαδημίας καί ἀπὸ τοὺς κ. Ἀκαδημαϊκοὺς.

Ἡ Ἐπιτροπή Ἐρευνῶν μέ ἐπιχορήγησιν τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν διά ποσοῦ 15 εκατομ. δρχ. προέβη εἰς προμήθειαν τριῶν δικτύων Η/Υ τὰ ὁποῖα ἐγκατεστάθησαν εἰς τὸ Κεντρικὸν κτήριο τῆς Ἀκαδημίας καί στὰ κτήρια τῆς Ἀναγνωστοπούλου 14 καί Σόλωνος 84.

Τέλος παρεδόθη ὀλοκληρωμένη ἡ τελικὴ έκθεσις τῆς έρευνας «Ὁριοθέτησις τοῦ Δημόσιου Τομέα στὴν Ἑλλάδα» καί έκθέσεις ἐπτὰ έρευνῶν μετὰ τήν ὀλοκλήρωσιν τοῦ πρώτου σταδίου τῆς διεξαγωγῆς τους.

Ἡ Ὀλομέλεια τῆς Ἀκαδημίας κατὰ τὸ λῆγον έτος προέβη εἰς τήν ἀπονομήν τῶν κάτωθι τιμητικῶν διακρίσεων μετὰ ἀπὸ σχετικὰς προτάσεις τῶν ἀντιστοιχῶν τάξεων:

Α) Μετὰ γνώμην τῆς Τάξεως τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν ἀπονέμονται :

A1) Βραβεῖον μέ ἔπαθλον 300.000 δρχ. εἰς τήν δημοσιογράφον **Καν Λουκίαν Πετρίτση** διά τήν 40χρονην προσφορὰν της εἰς τήν διά τῶν ἐφημερίδων ἔκλαίκευσιν τῆς ἐπιστήμης τῆς ἱατρικῆς ὥστε αὕτη νὰ καταστῇ κτῆμα πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν. Τὰ δημοσιεύματα τῆς **Κας Πετρίτση**, χωρὶς νὰ ἀπομακρύνωνται ἀπὸ τὸ αὐστηρὸν πλαίσιον τῆς ἐπιστήμης, προσπαθοῦσαν καί ἐπετύγχανον νὰ παρουσιάσουν τοὺς κανόνας ὑγιεινῆς καί τήν προστασίαν ἀπὸ τὰς ἀσθενείας εἰς τὸ εὐρὺ κοινὸν τῆς χώρας.

A2) Βραβεῖον εἰς τοὺς κ.κ. **Πάριν Κοσμίδη** καί **Γιάννην Τριανταφυλλίδην**, γιὰ τὸ ἔργο τους «Ὁγκολογία τοῦ πεπτικοῦ συστήματος».

A3) Βραβεῖον εἰς τὸν κ. **Ἡλίαν Καρταλαμάκη**, γιὰ τὸ βιβλίον του *Ἡ ἀεροπορία στὸν πόλεμο τοῦ 40*.

A4) Βραβεῖον εἰς τὸ **Κέντρον Ἑλληνικῆς Ἱατρικῆς Πληροφόρησης Ὁρολογίας καὶ Τεκμηρίωσης**, γιὰ τὴν ἔκδοσίν του: *Mes-SH-ΕΛΛΑΣ Βιοϊατρικὴ Ὁρολογία (Ἑλληνοαγγλικὸ-Ἀγγλοελληνικὸ Λεξιλόγιον)*.

A5) Βραβεῖον στὸν τυφλὸν συνταξιούχον ἀγροτικὸν ἱατρὸν κ. **Νικ. Τομαζίνον**, διὰ τὴν μακρόχρονον ἀνιδιοτελεῖν προσφορὰν του.

A6) Βραβεῖον εἰς νεαρὸν ἄτεκνον ζεῦγος τὸ ὁποῖον ἐπιθυμεῖ νὰ διατηρήσῃ τὴν ἀνωθυμίαν του καὶ τὸ ὁποῖον ἀνέλαβε τὴν ἀνάθρεψιν καὶ περίθαλψιν ἐγκαταλειμμένου κοριτσιοῦ 3,5 χρονῶν ποῦ πάσχει ἀπὸ τὴν νόσον τοῦ AIDS. Τοῦτο ἀποδεικνύει τὴν σωστὴν ἐνημέρωσίν τους, τὴν περιφρόνησίν τους εἰς τὰς προκαταλήψεις καὶ εἰς τοὺς ἀνυπάρκτους φόβους, οἱ ὁποῖοι ἐπικρατοῦν εἰς εὐρέα στρώματα τῆς κοινωνίας μας, καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς ἱατρικὰς ἐγκαταστάσεις τῆς χώρας, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀνθρωπιστικὰ τους αἰσθήματα, καὶ τὴν ἀγάπην τους πρὸς τὸ παιδί. Τὸ βραβεῖον θὰ παραλάβῃ ἡ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. τοῦ Κέντρου Βρεφῶν «ΜΗΤΕΡΑ».

A7) Βραβεῖον **Σαμουρκείου Ἰδρύματος** μὲ χρηματικὸν ἔπαθλον 600.000 δρχ. εἰς τὸν κ. **Βύρωνα Ἀντίπαν**, διὰ τὴν μακρόχρονον συμβολὴν του εἰς τὴν προστασίαν τῆς ἐλληνικῆς φύσεως.

A8) Βραβεῖον **Ἡρακλῆ Πετιμεζᾶ** εἰς μνήμην Σωκράτη Κογεβίνα, μὲ χρηματικὸν ἔπαθλον 500.000 δρχ., εἰς τοὺς δύο πρωτεύσαντας διπλωματούχους τοῦ Τμήματος Μηχανικῶν Μεταλλείων-Μεταλλουργῶν τοῦ Ε.Μ.Π., κατὰ τὰ ἔτη 1990 καὶ 1991, κ.κ. **Ἀριστοτέλην Παναγιωτάκη** καὶ **Ἰωάννην Μάστορη**.

A9) Βραβεῖον **Κωνσταντίνου Κτενᾶ** μὲ χρηματικὸν ἔπαθλον 400.000 δρχ. εἰς τοὺς (α) **Δημήτριον Ἡλιόπουλον** καὶ (β) **Μαρίαν Οἰκονόμου - Ἡλιοπούλου**, διὰ τὴν μελέτην τους μὲ θέμα: *Platinum-group element (P.G.E.) and gold contents in the Skouries porphyry Copper*

Deposit, Chalkidiki Peninsula, North Greece.

A10) Βραβεῖον Κωνσταντίνου Κτενᾶ με χρηματικὸν ἔπαθλον 400.000 δρχ. εἰς τοὺς (α) **Κωνσταντῖνον Παναγόπουλον** καὶ (β) **Κωνσταντῖνον Μόδην**, διὰ τὴν ἀνέκδοτον μελέτην τους, με θέμα: *Δομικὴ ἀνάλυση γεωλογικῶν σχηματισμῶν σὲ περιβάλλον τεχνητοῦ γραφείου. Ἐφαρμογὴ σὲ κοιτάσματα τοῦ ἐλληνικοῦ χώρου.*

A11) Βραβεῖον Βασιλικῆς χήρας Γερασίμου Νοταρᾶ, εἰς μνήμην Γεωργίου Ι. Δεμερτζῆ, με χρηματικὸν ἔπαθλον 400.000 δρχ., εἰς τὸν καθηγητὴν κ. **Διονύσιον Μουρελάτον** καὶ τοὺς συνεργάτας του, διὰ τὰς μελέτας των ὡς πρὸς τὴν ἔρευναν διὰ τὴν πρόοδον τῆς θεραπείας τοῦ καρκίνου. Ἐπὶ χρηματικὸν ἔπαθλον θὰ δοθῇ εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Μουρελάτου ὁμάδα ἐρεύνης με ἀποκλειστικὸν σκοπὸν τὴν συνέχισιν τῶν ἐρευνῶν εἰς τὸν τομέα τῆς θεραπείας τοῦ καρκίνου.

A12) Βραβεῖον Ἑλένης καὶ Θεοδώρου Σιωνιώτη, εἰς μνήμην τῆς μητέρας των Ζωῆς Φώτου Τζαβέλλα, με χρηματικὸν ἔπαθλον 300.000 δρχ., ἀνὰ ἕκαστον εἰς τοὺς κ.κ. **Γαβριήλ Καραβλίδην** τοῦ Ἐμμανουήλ, Ἀνθυπασπιστὴν Π.Ν., καὶ **Μιχαήλ Ἀναγνωστόπουλον** τοῦ Τηλεμάχου, ἰδιώτην, οἱ ὅποιοι διέσωσαν ἀπὸ βέβαιον πνιγμὸν τὸν ἄγγλον ὑπήκοον Stephen Spooner καὶ τὴν Φιλανδὴν ὑπήκοον Sari Parssinen.

Ἐπαινοὶ

α) Εἰς τὸ περιοδικὸν **Νοσοκομειακὰ Χρονικά**, διὰ τὴν 45χρονον προσφορὰν του.

β) Εἰς τὸν κ. **Γεώργιον Ι. Μακρῆν**, διὰ τὸ βιβλίον του *Ὁ καιρὸς*.

γ) Εἰς τὸν κ. **Κάρολον Βράτιτς**, διὰ τὴν ὅλην προσφορὰν του εἰς τὴν ἔρευναν καὶ προστασίαν τοῦ θαλασσίου περιβάλλοντος.

δ) Εἰς τὴν **Ἑλληνικὴν Ἀντικαρκινικὴν Δρασίαν**, διὰ τὴν προσπάθειάν τους νὰ ἐνημερώσουν τὰ παιδιὰ τοῦ δημοτικοῦ σχολείου ὅτι τὸ κάπνισμα βλάπτει τὴν ὑγείαν καὶ διὰ τὴν ἐκδοσιν ἄκρως καλαισθήτου

λευκώματος παιδικῶν σχεδίων κατὰ τοῦ καπνίσματος, τὰ ὅποια ἀντανεκλοῦν τὴν αἰσθητικότητα καὶ τὸν αὐθορμητισμὸν τῆς παιδικῆς ψυχῆς. Ἔχομεν τὸ θλιβερὸν προνόμιον τῆς μεγαλυτέρας καταναλώσεως σιγαρέττων εἰς τὴν Εὐρώπην (στοιχεῖα Παγκοσμίου Ὄργανισμοῦ Ὑγείας).

B) Μετὰ γνώμην τῆς *Τάξεως τῶν Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν* ἀπονέμονται:

B1) *Χαλκοῦν μετάλλιον* εἰς τὸν ἐθνομουσικολόγον κ. **Φοῖβον Ἀνωγειανάκη**, ὁ ὅποῖος ἐδώρησε τὴν πλουσίαν συλλογὴν τοῦ ἑλληνικῶν μουσικῶν ὀργάνων, καθὼς καὶ τὴν ἐκ 3.000 τόμων μουσικολογικὴν βιβλιοθήκην του εἰς τὸ Κράτος.

B2) Τὸ *Βραβεῖον τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐπιτροπῆς Μεγάλης Βρετανίας* εἰς μνήμην τοῦ ἐκλιπόντος Ἀκαδημαϊκοῦ Κωνσταντίνου Μπόνη, μὲ χρηματικὸν ἔπαθλον 1.000.000 δρχ., εἰς τὸν καθηγητὴν κ. **Παναγιώτην Βοκοτόπουλον**, διὰ τὸ βιβλίον του μὲ τίτλον: *Εἰκόνες τῆς Κέρκυρας*.

B3) Τὸ *Βραβεῖον Ἀρχαιοφιλίας*, μὲ χρηματικὸν ἔπαθλον 300.000 δρχ. ἀνά ἕκαστον, εἰς τοὺς κ.κ. α) **Μάρκον Μενδρινόν**, ὁ ὅποῖος ὑπέδειξε νέον Προϊστορικὸν οἰκισμὸν εἰς τὴν θέσιν Μαρκιανὴ ἢ Μαρκιανάδες τῆς νήσου Ἀμοργοῦ, καὶ β) **Κωνσταντίνον Νούλαν**, ὁ ὅποῖος ὑπέδειξεν ἀρχαιολογικὸν χώρον εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Ὀλύμπου, καὶ ἔπαινον ἀρχαιοφιλίας εἰς τοὺς κ.κ. **Γεώργιον Μαλάνον**, **Ὀλγαν Νικολουδάκη**, **Νικόλαον Γκλεζάκη**, **Γεώργιον Δελημαρίνον**, καὶ **Γιάννην Πατσέλλην**, οἱ ὅποιοι παρέδωσαν εἰς τὰς ἀρμοδίας ἀρχὰς ἀρχαιολογικὰ εὐρήματα.

B4) *Βραβεῖον* εἰς τὴν ἐτησίαν περιοδικὴν ἔκδοσιν **Φιλολογικὴ Πρωτοχρονιά**, τὴν ὁποίαν ἐκδίδει ὁ κ. Ἀριστείδης Μαυρίδης ἐπὶ 50 συνεχῆ ἔτη.

B5) *Βραβεῖον* εἰς τὸν κ. **Θεόδωρον Σαρικόκη**, διὰ τὸ βιβλίον του μὲ τίτλον : *Χιακὴ Προσωπογραφία*.

B6) Βραβεῖον εἰς τὸν ἀρχιμουσικὸν κ. **Δημήτριον Χωραφᾶν**. Ἡ σταδιοδρομία τοῦ κ. Δημ. Χωραφᾶ ὑπῆρξε πλουσία. Διηύθυνε συμφωνιακὰς ὀρχήστρας εἰς τὴν Ἑλλάδα, Γαλλίαν, Βέλγιον, Γερμανίαν, Ἑλβετίαν, Ἰσπανίαν, Ἰταλίαν, Λουξεμβούργον, Monte-Carlo. Ὁπερας διηύθυνεν εἰς τὰς Ἀθήνας ὅπου ἐχρημάτισεν ἐπὶ ἐξαετίαν (1974-1980) Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Ἐθνικῆς Λυρικῆς Σκηπῆς, εἰς Παρισίους, Βερολίνον, Βιέννην, Λυών, Βρυξέλλας, Βουκουρέστι, Μασσαλίαν καὶ ἄλλοῦ. Ἐπίσης ἔλαβε μέρος εἰς φεστιβάλ πολλῶν εὐρωπαϊκῶν πόλεων. Ἐδίδαξε διευθύνειν ὀρχήστρας εἰς τὴν Διεθνῆ Ἀκαδημίαν Νικαίας καὶ εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Λυρικῆς Τέχνης τοῦ Vichy. Ἐπανειλημμένως διετέλεσε μέλος κριτικῶν ἐπιτροπῶν διεθνῶν διαγωνισμῶν νέων μαέστρων καὶ μέλος ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν διπλώματος εἰς τὸ Conservatoire τῶν Παρισίων εἰς τὴν Ecole Normale. Διετέλεσε μόνιμος μαέστρος τῆς Ὁπερας τοῦ Ρήνου. Τὸ 1982 τιμήθηκε μὲ τὸ βραβεῖον τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας Δίσκου, διὰ τὴν ἐρμηνείαν Γαλλικῆς Μουσικῆς.

B7) Βραβεῖον εἰς τὸν Διευθυντὴν Ὀρχήστρας κ. **Μιλτιάδην Καρύδην**, διὰ τὴν ἐπὶ 40ετίαν συμβολὴν του εἰς τὴν μουσικὴν καλλιέργειαν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ διὰ τὴν προβολὴν τοῦ ἑλληνικοῦ καλλιτεχνικοῦ ὀνόματος ἀνά τὸν κόσμον.

B8) Βραβεῖον εἰς τὸν βυζαντινο-ἐθνομουσικολόγον κ. **Μάρκον Δραγούμην**, διὰ τὴν ἐπὶ δεκαετίας συμβολὴν του εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ προβολὴν τῆς ἐθνομουσικολογίας τῆς χώρας μας.

B9) Βραβεῖον εἰς τὸν σκηνογράφον κ. **Γεώργιον Ἀνεμογιάννην**, διὰ τὴν συμπλήρωσιν 50 καὶ πλέον ἐτῶν σκηνογραφικῆς προσφορᾶς του. Τὰ 467 ἔργα ποῦ ἐπεμελήθη σκηνογραφικῶς καὶ ἐνδυματολογικῶς, κατὰ τὰ 50 ἔτη τῆς καλλιτεχνικῆς πορείας του, συνεργαζόμενος μὲ ὅλα τὰ κρατικὰ θεάτρα καὶ ὅλους σχεδὸν τοὺς ἰδιωτικούς θιάσους, συνέβαλον μεγάλως εἰς τὴν θεατρικὴν καλλιέργειαν τοῦ ἑλληνικοῦ κοινοῦ. Ἐπίσης διεμόρφωσε τοὺς χώρους εἰς τοὺς ὁποίους ἐστεγάσθησαν τὰ Μουσεῖα

Πάνου Ἀραβαντινοῦ, εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον Πειραιῶς, καὶ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος εἰς τὴν Θεσσαλονίκην.

B10) Βραβεῖον εἰς τὴν ἠθοποιὸν-τραγωδὸν **Καὶ Ἀσπασίαν Παπαθανασίου**. Ἡ Κα Παπαθανασίου ἤρχισε τὴν σταδιοδρομίαν τῆς τὸ ἔτος 1941. Τὸ 1952 ἰδρύει ἰδικὸν τῆς θίασον καὶ τὸ 1953-1954 συνεργάζεται μετὸν Μάνον Κατράκην. Μὲ πρωτοβουλίαν τῆς ἰδρύεται τὸ «Πειραικὸν Θέατρον» μετὰ διευθυντὴν τὸν ἀείμνηστον Δημ. Ροντήρη, ὅπου ἐρμηνεύει τοὺς κυρίους ρόλους εἰς τοὺς «Πέρσες» καὶ τὴν «Ὁρέστειαν» τοῦ Αἰσχύλου, τὴν «Ἡλέκτραν» τοῦ Σοφοκλέους, τὴν «Φαίδραν» καὶ τὸν «Ἰππόλυτον» τοῦ Εὐριπίδου. Μετὰ τὰ μεγάλα αὐτὰ ἔργα τὸ Πειραικὸν Θέατρο λαμβάνει μέρος εἰς τὰ μεγάλα θεατρικὰ φεστιβάλ τοῦ Βερολίνου, Παρισίων, Βισμπάντεν, Φλωρεντίας, Ὀλλανδίας, Βιέννης κ.ά. Τὸ 1966 καὶ 1967 προσκαλεῖται εἰς τὴν Μόσχαν καὶ τὴν Τυφλίδα ἀπὸ τὸ θέατρον «Μαγιακόφσκυ» εἰς δίγλωσσον παράστασιν τῆς «Μήδειας». Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δικτατορίας ἐγκαθίσταται εἰς τὸ Λονδίνον, ἀπ' ὅπου ἐξορμᾷ παίζοντας εἰς τὴν ἀγγλικὴν, γερμανικὴν καὶ ὀλλανδικὴν τηλεόρασιν. Περιοδεύει εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην, παρουσιάζοντας τὶς μορφὰς τῆς Ἀντιγόνης, Ἡλέκτρας, Κασσάνδρας, Ἐκάβης, Μήδειας. Τὸ 1975 ἐπιστρέφει εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἰδρύει τὴν πνευματικὴν καὶ καλλιτεχνικὴν ἐταιρείαν «Δεσμοὶ» μετὰ σκοπὸν τὴν ὀργάνωσιν πολιτιστικῶν ἐκδηλώσεων ἐκτὸς Ἀθηνῶν. Μέχρι σήμερον ἡ Κα Παπαθανασίου ἐξακολουθεῖ τὴν δραστηριότητά τῆς, μετέχοντας εἰς παραστάσεις τῶν Φεστιβάλ Ἀθηνῶν καὶ Ἐπιδαύρου. Τὸ 1986 προσκαλεῖται εἰς τὸ Τόκιον ἀπὸ τὸν θίασον Toho διὰ μίαν σειρὰν διγλώσσων παραστάσεων εἰς τὸν ρόλον τῆς Ἰοκάστης ἀπὸ τὸν «Οἰδίποδα Τύραννον», ὅπου τὸ ἀπὸ πολλοὺς αἰῶνας μνημένον ἰαπωνικὸν κοινὸν στίς κλασσικὰς μορφὰς τοῦ θεάτρου Νὸ καὶ Καμπούκι τὴν ἀποθεώνει. Τέλος τὸν Φεβρουάριον τοῦ τρέχοντος ἔτους ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις τῆς ἀπονέμει τὸν βαθμὸν τοῦ Officier τῆς Τάξεως τῶν Τεχνῶν καὶ τῶν Γραμμάτων.

B11) Βραβεῖον εἰς τὸ βιβλίον του κ. **Ἄδωνι Κύρου**, μετὰ τίτλον *Στὸ σταυροδρόμι τοῦ Ἀργολικοῦ*.

B12) Βραβεῖον εἰς τὸ βιβλίον μὲ τίτλον *Κωνσταντινούπολη - Ἀναζητώντας τὴν Βασιλεύουσα*, τὴν ἔκδοσιν τοῦ ὁποῖου ἐπιμελήθηκε ἡ **Καλὸυση Μπρατζιώτη**, καὶ οἱ συνεργάτες της **Κων. Σταματόπουλος** καὶ **Ἀκύλας Μήλλας** διὰ τὰ κείμενα καὶ **Λίζα Ἐβερτ**, **Ντόρα Μηναῖδη** καὶ **Μαρία Φακίδη** διὰ τὶς φωτογραφίες.

B13) Βραβεῖον εἰς τὴν *Λογοτέχνηδα Καν Ἰουλιαν Ἰατρίδη*, διὰ τὴν ὄλην της συμβολὴν τόσον εἰς τὸ διήγημα ὅσον καὶ διὰ τὴν πλουσίαν μεταφραστικὴν προσφορὰν της.

Ἑπαινοὶ

— Εἰς τὸν κ. **Γεώργιον Χατζηθεοδώρου**, διὰ τὸ βιβλίον του *Τραγούδια καὶ σκοποὶ στὴν Κάλυμνο*.

— Εἰς τὸν **Γεώργιον Κωσταγιάννην**, διὰ τὴν πολιτιστικὴν προσφορὰν του εἰς τὴν πόλιν τῆς Λειβαδιᾶς.

Ἐϋφημοὶς μνεῖα

— Εἰς τὸν κ. **Νικόλαον Ἀτζέμογλου**, διὰ τὸ βιβλίον του μὲ τίτλον: *Τ' Ἀγιάσματα τῆς πόλης*.

Γ) Μετὰ γνώμην τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ἰδρύματος **Κώστα** καὶ **Ἐλένης Οὐράνη** ἀπονέμονται:

Γ1) Τὸ βραβεῖον τοῦ Ἰδρύματος **Κώστα** καὶ **Ἐλένης Οὐράνη**, μετ' ἐπάθλου 400.000 δραχ., διὰ τὸν ἀφηγηματικὸν πεζὸν λόγον, εἰς τὴν **Καν Ἐλένην Λαδιᾶ**. Ἡ Ἐλένη Λαδιᾶ, γνωστὴ καὶ ἐπιτυχημένη πεζογράφος καὶ κριτικός, ἔχει ἤδη δημοσιεύσει πολλὰ βιβλία ἀφηγηματικῆς πεζογραφίας καὶ τέσσερα βιβλία λογοτεχνικῆς κριτικῆς, καὶ ἔχει βραβευθῆ, διὰ τὸ μυθιστόρημά της «Ἀποσπασματικὴ Σχέση», μὲ κρατικὸν Βραβεῖον ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Πολιτισμοῦ. Ἡ «Ὠρογραφία», τὸ ἐκ 277 σελίδων βιβλίον της, τὸ ὁποῖον βραβεύεται σήμερον, εἶναι συλλογὴ δεκαπέντε διηγημάτων. Ἡ «Ὠρογραφία», ὅρος δανεισμένος ἀπὸ τὸν Διόδωρον τὸν Σικελιώτην, δηλώνει τὴν καταγραφὴν τῶν γεγονότων στὶς ἐποχάς.

Στὰ διηγήματα αὐτὰ ἐπισημαίνεται ἡ προσπάθεια τοῦ ἀνθρώπου, ἀτελέσφορη συνήθως, νὰ συλλάβῃ τὸ πέραν ἀπὸ τὰ φαινόμενα μυστικόν, τὸ θαῦμα τοῦ σύμπαντος, καὶ νὰ ἀνακαλύψῃ μέσα ἀπὸ ἀρχετυπικὰ καὶ προσωπικὰ σύμβολα τὸ «μυστήριον», ποῦ θὰ ἔδινε νόημα καὶ ποιότητα στὴν καθημερινήν του ζωὴν.

Ἡ Ἑλένη Λαδιᾶ δὲν εἶναι ρεαλιστῆς πεζογράφος: δημιουργεῖ στὰ βιβλία της ἓναν κόσμον ποῦ ἴσως νὰ μὴν εἶναι ὁ πραγματικὸς, εἶναι ὅμως ἐπιθυμητὸς ἀπὸ κάθε στοχαζόμενον ἄνθρωπον. Καὶ αὐτὸς ὁ κόσμος στὴν «Ὠρογραφία», ὅπως καὶ στὰ προηγούμενα βιβλία της, ζωντανεῖται πειστικὰ ἀπὸ τοὺς προσωπικοὺς ἐκφραστικοὺς τρόπους της. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία πὼς ἡ συγγραφεὺς αὐτὴ ἔχει τὸ χάρισμα τῆς γοητείας τῆς ἀφήγησης: ὅ,τι ἐγγίζει ἡ ἀφηγηματικὴ τέχνη της γίνεται ἄξιον καὶ ἐνδιαφέρον ἀπὸ τὴν πυκνὴν, οὐσιαστικὴν, καὶ ἀνεπιτήδευτον ἐκφραστικὴν της, ποῦ μαρτυρεῖ τὸν στοχαστικόν, τὸν παρατηρητικόν, τὸν ἀσκημένον καὶ τὸν προικισμένον πεζογράφον.

Γ2) *Τὸ βραβεῖον τοῦ Ἰδρύματος Κώστα καὶ Ἑλένης Οὐράνη, μετ' ἐπάθλου ἐκ 400.000 δρχ., διὰ τὸν ποιητικὸν λόγον, ἀπονέμει ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν εἰς τὸν κ. Σαράντον Παυλέαν, διὰ τὰς ποιητικὰς συλλογὰς Φορητὸς Καθρέπτῆς καὶ Ἐλεγεία γιὰ τῆς Ρωξάνης Παυλέα τὴν τολμηρὴν της ἀναχώρησιν. Εἶναι χαρακτηριστικὴ ἀνάμεσα στοὺς ποιητὰς τῆς γενεᾶς του ἡ πληθωρικὴ ἰδιοσυγκρασία τοῦ Σαράντου Παυλέα. Φιλολόγος μὲ πολυετῆ λαμπρὴ προσφορά στὸν χῶρον τῆς ἐκπαιδεύσεως, ἀπὸ πολὺ νέος ἔδωκε δείγματα χαρισματικοῦ ποιητικοῦ ταλάντου. Λυρικός καταταγισμὸς πλημμυρίζει τοὺς ὀγκώδεις τόμους τῆς παραγωγῆς του —ἀπὸ τὰ 1939 ὠς τὰς ἡμέρας μας. Ὁ ποιητικὸς διασκελισμὸς του εἶναι ἐπικὸς μὲ διακλαδώσεις, ὅμως, λυρικὸς ποῦ ἀπηχοῦν τὸν παλμὸν τῆς ἐποχῆς του. Ἡ ποιητικὴ ὁδοιπορία του ἀκολουθεῖ κατεύθυνσιν δραματικῆς ἐσωτερικῆς ἐμπλοκῆς μὲ συχνὰς μεταπτώσεις ἀπὸ τὸ ὑπαρξιακὸν ἄγχος εἰς τὴν ἔξαρσιν τῆς ζωῆς, ἀπὸ τὴν καταφυγὴν εἰς μυστικιστικοὺς χώρους σὲ μίαν γαλήνιαν ἐνατένισιν τοῦ κόσμου.*

Γ3) Τὸ βραβεῖον τοῦ Ἰδρύματος Κώστα καὶ Ἑλένης Οὐράνη, μετ' ἐπάθλου 400.000 δρχ., διὰ τὸ δοκίμιον (κριτικὴ μελέτη), ἀπονέμεται εἰς τὸν κ. **Ἐλευθέριον Πλατῆν**. Ὁ βραβευόμενος παρουσιάζει ἰσχυρὰν κριτικὴν ἰκανότητα, εὐλύγιστον ὥστε νὰ διεισδύῃ εἰς ποικίλα ἐπίπεδα τῆς θεωρητικῆς σκέψεως, ἀλλὰ καὶ εὐρυτάτην μόρφωσιν. Ἡ πολιτεία, εἰς τὸ παρελθόν, εἶχεν ἐπιβραβεύσει τὴν ἐπίδοσίν του εἰς τὸ δοκίμιον. Εἰς τὸ βραβευόμενον ἔργον «*Τοποθετήσεις*» τὰ προσόντα τοῦ δοκιμιογράφου παρουσιάζονται εἰς τὴν καλυτέραν μορφήν των, καθὼς πραγματεύεται εὐρύτητα θεμάτων — αἰσθητικῶν, ἔθνικῶν, πολιτιστικῶν, ἐκπαιδευτικῶν, λογοτεχνικῶν, εἰκαστικῶν, ψυχολογικῶν κ.ἄ. — ὅπου ἐντυπωσιάζει ἢ γλαφυρότης εἰς τὴν ἔκφρασιν, ἢ μεθοδικότης εἰς τὴν ἀνάπτυξιν, ἢ πειστικότης τῶν συμπερασμάτων.

Γ4) Τὸ βραβεῖον τοῦ Ἰδρύματος Κώστα καὶ Ἑλένης Οὐράνη, μετ' ἐπάθλου ἐκ 300.000 δρχ., διὰ βράβευσιν νέων λογοτεχνῶν ἀπονέμει ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν εἰς τὴν **Θεοφανῶ Καλογιάννην**, διὰ τὸ πεζογραφικόν της ἔργον μετ' ἐπίτλον *Ὁ θάνατος τοῦ Ἰππότη Τσελάνο καὶ ἄλλες Ἱστορίες*.

Γ5) Τὸ βραβεῖον τοῦ Ἰδρύματος Κώστα καὶ Ἑλένης Οὐράνη, μετ' ἐπάθλου ἐκ 300.000 δρχ., διὰ τὸν ποιητικὸν λόγον διὰ βράβευσιν νέων λογοτεχνῶν, ἀπονέμει ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν εἰς τὸν κ. **Ὄθωνα Δέφνερ**, διὰ τὸ ἔργον του μετ' ἐπίτλον *Ὁ Θύαμις*.

Δ) Μετὰ γνώμην τῆς Τάξεως τῶν Ἠθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἀπονέμονται:

Μετὰ λ λ ι α

Δ1) Τὸ Ἀργυροῦν Μετάλλιον τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν εἰς τὸν Δημοσιογραφικὸν Ὄργανισμὸν Β. Ἑλλάδος «**Ἰωάννης Κ. Βελλίδης**». Ὁ Ὄργανισμὸς αὐτὸς ἀποτελεῖ κέντρον ἐνισχύσεως κοινωφελῶν καὶ πολιτισμικῶν δραστηριοτήτων διὰ τῆς δημιουργίας τοῦ Βελλιδείου Καρδιοχειρουργικοῦ Κέντρου, τοῦ Βελλιδείου Πολιτιστικοῦ Κέντρου καὶ τῶν ἐκπαιδευτηρίων *Ὁ Κοραῆς*.

Δ2) Τὸ Ἀργυροῦν Μετάλλιον τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν εἰς τὸ Λύκειον Ἑλληνίδων Θεσσαλονίκης διὰ τὴν ὑπερπεντηκονταετῆ δραστηριότητά του.

Δ3) Τὸ Ἀργυροῦν Μετάλλιον τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν εἰς τὸν Πανελλήνιον Γυμναστικὸν Σύλλογον διὰ τὴν συμπλήρωσιν 100 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς του.

Δ4) Τὸ Ἀργυροῦν Μετάλλιον τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν εἰς τὴν Καν Anne Schlumberger διὰ τὴν ἴδρυσιν καὶ ὀργάνωσιν 22 παιδικῶν βιβλιοθηκῶν εἰς τὰς πιὸ ξεχασμένας περιοχὰς τῆς ἑλληνικῆς ἐπικρατείας.

Β ρ α β ε ῖ α

Δ5) Βραβεῖον, συνοδευόμενον ἀπὸ ἔπαθλον 300.000 δρχ., εἰς τὴν Καν Οὐρανίαν Καλογήρου, διευθύντριαν τῆς ἑφημερίδος «Σίφνος», διὰ τὴν συμβολὴν τῆς εἰς τὴν συνέχισιν τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐν λόγῳ ἑφημερίδος, ἢ ὅποια ἐκδίδεται συνεχῶς ἀπὸ τὸ ἔτος 1880.

Δ6) Βραβεῖον εἰς ἕκαστον ἀπὸ τοὺς δημιουργοὺς σκηνοθέτας κ. Δημήτριον Μαυρίκιον καὶ Καν Μαρίαν Παπαλιουῦ-Χατζημιχάλη, διὰ τὴν δημιουργίαν τηλεοπτικῶν σειρῶν ἑθνικῆς σημασίας, αἱ ὅποια συμβάλλουν εἰς τὴν μελέτην καὶ ἔρευναν τῆς πολιτισμικῆς πορείας καὶ κληρονομίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Δ7) Βραβεῖον εἰς τὴν Ἱστορικὴν καὶ Λαογραφικὴν Ἑταιρείαν Χαλκιδικῆς, διὰ τὴν ἐπὶ τριακονταετίαν πλουσιωτάτην δρᾶσιν τῆς.

Δ8) Βραβεῖον εἰς τὸν Σύλλογον Φιλοπροόδων Φιλιατρῶν, διὰ τὴν 65χρονον πολιτιστικὴν δρᾶσιν του.

Δ9) Βραβεῖον εἰς τὸν κ. Βασίλειον Βιτσαξῆν, διὰ τὸ δίτομον βιβλίον του μὲ τίτλον Ὁ Στοχασμὸς καὶ ἡ Πίστις - Ἀρχαιότητα - Χριστιανισμός.

Δ10) Βραβεῖον εἰς τὸν συμβολαιογράφον Κομοτηνῆς κ. Νικόλαον Ζ. Παπανικολάου, διὰ τὸ μεγάλης ἑθνικῆς σημασίας ἔργον ποῦ ἐπετέ-

λεσε με την δημιουργίαν εις την Κομοτηνήν Πνευματικοῦ Κέντρου με την επωνυμίαν «Ίδρυμα Οικογενείας Νικολάου Ζαφειρίου Παπανικολάου - Συμβολαιογράφου Κομοτηνῆς - Πνευματικὸν Κέντρον - Μουσεῖον - Στέγη Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν Κομοτηνῆς». Τὸ Ίδρυμα στεγάζεται εἰς τριώροφον μεγάλων διαστάσεων οἰκοδόμημα, τὸ ὁποῖον ἀνηγέρθη σχεδὸν ἐξ ὀλοκλήρου με προσωπικὰς δαπάνας τοῦ κ. Παπανικολάου.

Δ11) Βραβεῖον τοῦ Ἰδρύματος «Λέων Λεμός», με ἔπαθλον 1.000.000 δρχ., εἰς τὸν 18χρονον νέον **Ἰωάννην Ἀρχοντίδην**, ὁ ὁποῖος με ἀξιέπαινον προσπάθειαν κατώρθωσεν εἰς σημαντικὸν βαθμὸν νὰ ὑπερνικήσῃ τὰ προβλήματα τῆς ἀναπηρίας του. Ἡ χρηματικὴ ἐνίσχυσις τοῦ 1.000.000 δρχ. ποὺ συνοδεύει τὸ βραβεῖον παρέχεται εἰς τὸν Σύλλογον Γονέων καὶ Κηδεμόνων σπαστικῶν παιδιῶν «Ὁ Καλὸς Σαμαρείτης», με ἀποκλειστικὸν σκοπὸν τὴν περίθαλψιν καὶ ἐκπαίδευσιν τοῦ Κυρίου Ἀρχοντίδου διὰ τὴν κατὰ τὸ δυνατόν προσαρμογὴν του εἰς τὸ κοινωνικὸν περιβάλλον.

Δ12) Βραβεῖον Ἐρασμίας Μυκονίου, εἰς μνήμην τοῦ πατρὸς της Ἐλευθερίου Μυκονίου καὶ τῆς οικογενείας του, με ἔπαθλον 500.000 δρχ., εἰς τὸν κ. **Ἰσαὰκ Λαυρεντίδην**, διὰ τὸ βιβλίον του με τίτλον «Οἱ ἐκ Σοβιετικῆς Ἐνώσεως Ἑλληνας ποντιακῆς καταγωγῆς καὶ τὰ ἐκ τῆς Συνθήκης τῆς Λωζάνης δικαιώματά των».

Δ13) Βραβεῖον τῆς Κεντρικῆς Ἐνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος, με ἔπαθλον 500.000 δρχ., εἰς τὸν κ. **Παναγιώτην Παπαγαρυφάλλου**, διὰ τὰ βιβλία του : α) «Τὸ πρόβλημα τῆς οὐσιαστικοποιήσεως τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἐν Ἑλλάδι καὶ αἱ Δικαιολογητικαὶ Βάσεις τῆς διευρύνσεως τούτων», καὶ β) «Ἡ μεταπολεμικὴ ἐξέλιξις καὶ διάρθρωσις τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως στὴν Ἑλλάδα», καὶ ἄλλας ἐκδόσεις του συναφεῖς πρὸς τὰ προβλήματα τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Δ14) Βραβεῖον Μερόπης Οἰκονόμου, με ἔπαθλον 400.000 δρχ., εἰς

τὴν 95χρονον ὑδραϊαν δημοδιδασκάλισσαν **Καν Παρασκευὴν Φιλίππου**, διὰ τὴν πλουσίαν παιδευτικὴν καὶ κοινωνικὴν δραῶσιν τῆς.

Δ15) Βραβεῖον Γεωργίου Σκούρα, εἰς μνήμην τοῦ υἱοῦ του δημοσιογράφου **Κώστα Γεωργίου Σκούρα**, με ἔπαθλον 400.000 δρχ. εἰς ἕκαστον, εἰς τοὺς δημοσιογράφους **Μάριον Πλωρίτην** καὶ **Εὐστάθιον Εὐσταθιάδην**, διὰ τὴν ἀξιόλογον καὶ πανελληνίως ἀνεγνωρισμένην ἐπίδοσιν των εἰς τὴν δημοσιογραφίαν.

Δ16) Βραβεῖον Γεωργίου Σκούρα, εἰς μνήμην τοῦ υἱοῦ του δημοσιογράφου **Κώστα Γεωργίου Σκούρα**, με ἔπαθλον 400.000 δρχ., εἰς τὴν ἀκριτικὴν ἑφημερίδα «**Κραυγὴ Σαμοθράκης**», διὰ τὴν συμβολὴν τῆς εἰς τὴν ἐνημέρωσιν τῶν κατοίκων τῆς ἀκριτικῆς αὐτῆς νήσου τῆς χώρας μας.

Δ17) Βραβεῖον Γεωργίου Θ. Φωτεινοῦ, με ἔπαθλον 400.000 δρχ., διὰ τὴν συγγραφὴν ἀνεκδότου μελέτης με θέμα: «**Ἡ ἐλευθερία τῶν πληροφοριῶν καὶ οἱ περιορισμοὶ κατὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Σύμβαση καὶ τὸ Ἑλληνικὸ Δίκαιο**», εἰς τὸν κ. **Γεώργιον Κρίππαν**.

Δ18) Βραβεῖον Κων. Κριεζῆ, με ἔπαθλον 300.000 δρχ., εἰς ἕκαστον τῶν διὰ κλήρου ἐπιλεγέντων διδασκάλων κ. κ. **Δημήτριον Τσιντζιλίδαν**, διδάσκαλον τοῦ χωρίου Γήλοφος Γρεβενῶν, καὶ **Σπυρίδωνα Καρτσώνην**, τῆς Διευθύνσεως Π.Ε. Κιλκίς, διὰ τὴν ἐξέχουσαν ἐπίδοσιν των εἰς τὰ παιδευτικὰ ἔργα.

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν εὐρίσκεται εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ ἀναγγεῖλη τὴν ἀποδοχὴν δωρεῶν καὶ ἀθλοθεσιῶν αἱ ὁποῖαι θὰ ἀνακοινωθοῦν διὰ τοῦ τύπου.

Ἐν κατακλειδί ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν εὐχαριστεῖ καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης πάντας τοὺς δωρητὰς καὶ ἀθλοθέτας, οἱ ὅποιοι διὰ τῶν προσφορῶν των ὑποβοηθοῦν μεγάλως τὸ ἔργον τῆς Ἀκαδημίας. Ἡ πληθώρα τῶν συνεχιζομένων δωρεῶν καὶ ἀθλοθεσιῶν καταδεικνύει ἐξ ἄλλου τὸ μέγα ἐνδιαφέρον τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην του πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν.